

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 13, П'ЯТНИЦЯ, 25 БЕРЕЗНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 13, FRIDAY, MARCH 25, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Ні, нема в Києві Леві Ешколя

Петро Часто

У центрі уваги української політичної аналітики – сенсаційна стаття Сергія Рахманіна у „Дзеркалі тижня“ (11 березня) „Ходіння по мінському полю“ – за асоціативною співзвучністю слід читати: ходіння по мінському полю. Публікація важлива подвійно: С. Рахманін належить до кількох – можна їх перерахувати на пальцях однієї руки – найавторитетніших журналістів в Україні. На його самовимовність, об'єктивність і непересічну поінформованість можна вповні покластися. А по-друге, щоразу він висловлюється з приводу найгостріших проблем країни, власне – з приводу одного й того ж – долі України і тих чинників, котрі змушують кожне справедливе серце стискатися від тривоги і тяжких сумнівів.

Отже, С. Рахманін далі розвиває цю гнітючу тему – тему „Мінських домовленостей“. Насправді вони мали б називатися інакше, бо не стоїть за ними ні будь-яке порозуміння між сторонами, ні досягнутий кожною з них якийсь компроміс, а стоїть вкрай небезпечна пастка, в яку сама себе загнала українська влада, персонально – Президент Петро Порошенко. І тепер, як свідчить аргументація згаданої статті у „Дзеркалі тижня“, він не знає, як з неї вибратися.

Запитання має звучати дещо інакше: чи хоче Президент вибратися з цієї пастки?

У своїй аналізі сьогодишньої української ситуації, а вона є очевидно кризовою, С. Рахманін відштовхується від заяви П. Порошенка для турецького телеканалу „TRT World“ 10 березня, під час візиту до Анкари: „Україна мирно поверне Донбас упродовж одного цього року“. Журналіст дивується: як то може бути, адже П. Порошенко, по-перше, – це „політик, у якого хронічно не складається з виконанням обіцянок“, а ще важливіше і дивніше – що „так звана „стратегічна сімка“ (Порошенко, Яценюк, Гройсман, Турчинов, Ложкін, Аваков, Луценко) ніколи не обговорювала проблему Донбасу“. Вже це одне наводить на думку, що влада зреклася власних повноважень і святого обов'язку перед державою і своїм народом, віддавши вирішення доленосної для України проблеми в чужі руки.

С. Рахманін звертає увагу на незрозумілу президентову неточність: чому він говорить про весь Донбас? „Що, Маріупіль, Краматорськ, Сіверодонецьк і Лисичанськ теж треба повертати? Чому б не сказати „окуповані землі“, „неконтрольовані території“ або, на крайній випадок, ОРДЛО (Окремі райони Донецької і Луганської областей)?“.

Однак, питання питань – як, в який спосіб

(Закінчення на стор. 18)

Надію Савченко засудили на 22 роки російської неволі

ДОНЕЦЬК, Росія. – Донецький суд Ростовської області Росії 22 березня засудив Надію Савченко до 22 років позбавлення волі у колонії загального режиму. Такий вирок був оголошений на засіданні суду. Крім цього, російський суд постановив покарати Н. Савченко на 30 тис. російських рублів за незаконний перетин кордону Росії.

Зокрема, за звинуваченням у вбивстві російських журналістів суд призначив українці покарання у вигляді 18 років позбавлення волі, за звинуваченням у замаху на вбивство – 10 років позбавлення волі. Остаточне покарання з урахуванням часткового складання термінів – 22 роки позбавлення волі. Термін покарання рахується з моменту арешту Надії Савченко – 30 червня 2014 року.

Н. Савченко свою провину категорично заперечує. Вона заявила, що не визнає вирок російського суду і не має наміру його оскаржувати. Після того, як суддя закінчив зачитувати вирок, він запитав у Н. Савченко, чи вирок їй зрозумілий. Вона обурено відповіла, що „простила дати їй стільки, скільки просили проку-

рори“.

Далі вона продовжила співати свою версію пісні „Горіла сосна“: „Ой, судді, судді ви мої, довго судили ви мене“. Після того, як їй взялися підспівувати присутні в залі, конвойні наказали їм залишити залу суду.

Прес-секретар Президента України Святослав Цеголко розгорнув український прапор, однак конвойні швидко вирвали його.

Міністер закордонних справ України Павло Клімкін заявив: „Результат очікуваний, але все одно вкрай болісний. Вирок – це не кінець боротьби. Це початок нового етапу руху „Free Savchenko“.

Президент України Петро Порошенко сказав: „Україна ніколи – наголошую, ніколи! – не визнає ані судилища Надії Савченко, ані так званого вироку. Я, в свою чергу, готовий передати в Росію двох російських вояків, затриманих за участь у збройній агресії проти України“.

Адвокат Н. Савченко Марк Фейгін раніше назвав такий обмін „більш, ніж логічним“.

УНІАН, Бі-Бі-Сі

У Києві поховали Георгія Гонґадзе

КИЇВ. - Вбитого у 2000 році журналіста Георгія Гонґадзе поховали 22 березня на території Української автокефальної православної церкви св. Миколи Набережного.

Попрощатися з Г. Гонґадзе прийшли родичі, знайомі Гонґадзе, журналісти, деякі народні депутати, зокрема представник Президента у Верховній Раді Степан Кубів, голова Комітету з питань свободи слова Вікторія Сюмар, народний депутат від Радикальної партії Ігор Мосійчук, позафракційний депутат Володимир Пара-

сюк, Світлана Заліщук, Мустафа Найєм і Сергій Лещенко від Блоку Петра Порошенка, а також міністер молоді та спорту Ігор Жданов та представник Адміністрації Президента Ростислав Павленко.

На церемонії прощання були рідні та найближчі друзі журналіста. З США на похорон приїхали вдова журналіста Мирослава Гонґадзе та його доньки Нана і Соломія.

Мама Георгія Леся Гонґадзе померла у листопаді 2013 року.

Поховання Георгія Гонґадзе у Києві. (Фото: Олег Петрасюк, „Укрінформ“)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ В Росії бояться Ірини Геращенко

КИЇВ. – 21 березня члена Парляментської Асамблеї Ради Європи, Уповноважену Президента України з питань мирного врегулювання на Донбасі, представника України у гуманітарній підгрупі Тристоронньої контактної групи, народного депутата Ірину Геращенко, яка у складі української парламентської делегації прямувала до російського міста Донецьк на суд, який оголошує вирок викраденій та вивезеній до Росії Надії Савченко, заборонили в'їзд на територію Росії до 2021 року. І. Геращенко розцінює рішення Кремля про заборону їй в'їзду на територію Росії як перешкоджання її діяльності в рамках Мінської гуманітарної підгрупи. „Як мені пояснили – мені заборонено в'їзд на територію Росії, бо я становлю загрозу територіальній цілісності, обороноздатності Росії і здоров'ю її громадян. По-моєму, вичерпно“, – зазначила вона. (УНІАН)

■ Порошенко хоче продати фабрику

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко через посередників активно шукає покупців на фабрику корпорації „Roshen“ в Липецьку у Росії. Про це голова Адміністрації Президента України Борис Ложкін заявив 20 березня. 26 травня 2014 року, будучи кандидатом у президенти, П. Порошенко заявляв, що має намір продати своє підприємство, окрім „5 каналу“. Згодом Порошенко залучив для продажу своєї корпорації „Roshen“ інвестиційну компанію „Rothschild“. У січні цього року він підписав договір про передачу своєї частки в корпорації „Roshen“ незалежному трасту під управлінням чужоземного банку, який має право вести переговори про продаж компанії. Відповідно до Конституції України, президент країни не може займатися підприємницькою діяльністю з метою одержання прибутку. (Радіо „Свобода“)

■ Посол у Чехії подав у відставку

КИЇВ. – 18 березня Посол України в Чехії Борис Зайчук написав заяву про відставку. Він написав заяву без будь-яких консультацій з Міністерством закордонних справ України. Посольство України в Чехії намагалося визволити з в'язниці Аліхо Фаяда, колишнього радника Віктора Януковича, звинуваченого у співпраці з терористами. Посол Б. Зайчук був готовий внести заставу за нього. („Українська правда“)

■ В літаку були українці

РОСТОВ-НА-ДОНУ, Росія. – Пасажирський літак Boeing 737-800 авіакомпанії „FlyDubai“ розбився 19 березня на території летовища під час спроби приземлення. Серед загиблих було вісім українців, у тому числі дитина. Обидва бортові самописці вже знайдені та передані на розшифровку. Імена загиблих у катастрофі літака в Ростові-на-Дону громадян України оприлюднив Департамент консульської служби Міністерства закордонних справ України. Президент Петро Порошенко висловив співчуття рідним та близьким загиблих у авіокатастрофі. („Укрінформ“)

■ Росія привезла танки

КИЇВ. – 20 березня розвідка встановила чергове перекидання з Росії на Донбас військової техніки, боєприпасів і паливно-мастильних матеріалів. Головне управління розвідки Міністерства оборони України повідомило: „Підтверджено чергові факти перекидання з території Росії озброєння та військової техніки, боєприпасів і паливно-мастильних матеріалів до Харцизька – чотири танки, дві самохідні артилерійські установки, дві системи „Град“ та чотири цистерни з паливом; до Новоазовська – чотири бойових машини піхоти та сім вантажівок (дві з особовим складом, три із зенітними установками, дві з боєприпасами); до Амвросіївки – п'ять вантажних автомобілів з боєприпасами та чотири паливозаправники“. Українська сторона надала інформацію представникам Спеціальної моніторингової місії про присутність танків, артилерійських систем, мінометів, систем „Град“ у районах Безіменне, Докучаєвськ, Донецьк, Стаханов та Харцизьк. („Укрінформ“)

З ПОГЛЯДУ ГЕОПОЛІТИКИ

Балто-Чорноморський бар'єр

Євген Жеребецький

Передбачення Макіндера

У 1904 році британський географ Сер Гелфорд Джон Макіндер опублікував статтю „Географічна вісь історії“, в якій була відображена геополітична стратегія англосаксонського світу. Він говорив наступне: існують два види цивілізацій – морська і сухопутна, які перебувають в постійному протистоянні. Британія, США, Австралія, Канада – представники морської цивілізації, Німеччина, Росія, Китай – сухопутної. Одна з найбільш цікавих для нас тез Макіндера полягає в тому, що головною загрозою для англосаксів є створення німецько-російського союзу: поєднання німецьких технологій, грошей і кваліфікованої робочої сили з російським ресурсним і географічним потенціалом, дозволять цьому союзу контролювати „Вісь історії“ або Гартленд, Серцевину землю. Гартленд – це величезна територія площею понад 15 млн. кв. кілометрів у північно-східній частині Євразії, яка приблизно збігалася з територією Російської імперії і Радянського Союзу. Контроль над Гартлендом є ключовою для перемоги однієї з цивілізацій – морської або сухопутної. „Хто править Східньою Європою, хто править Гартлендом, той править Світовим островом, хто править Світовим островом, той править світом“, – говорив Макіндер.

Тому зовнішня політика Британії (пізніше – США) повинна бути націлена на запобігання об'єднанню Німеччини і Росії. Крім цього, стверджував Г. Дж. Макіндер, потрібно максимально послабити і відірвати від Німеччини і Росії держави на узбережжі Середземного, Балтійського, Чорного і Каспійського морів, ізолювавши тим самим Росію від теплих незамерзаючих морів.

Після розпаду Австро-Угорщини і поразки Німеччини в Першій світовій війні британці разом зі своїми союзниками з Антанти всіляко сприяли появі нових незалежних держав Центральної Європи. І цей плян (на жаль, без України) їм вдалося. Але остаточно і повною мірою реалізувати заповіті Макіндера Вашингтону вдалося лише після розпаду СРСР: у 1991 році Радянський Союз розпався, біполярна світова система стала монополярною, США опинилися на вершині глобального політичного світоустрою, а між Німеччиною і Росією був нарешті створений пояс з нових незалежних держав – Балто-Чорноморська дуга, або Міжмор'я.

А тепер – найважливіше.

Після розпаду СРСР, тобто після втрати третини території, половини населення і половини валового продукту, Росія поступово занепадала, а США стали світовим провідником. Спочатку американці серйозно сприймали потенційну загрозу з боку пострадянської Росії, але напередодні 2000-их років Пентагон і аналітики численних розвідувальних співтовариств прийшли до висновку, що слабка Росія не становить загрози для американського домінування в світі: так чи інакше вона розпадеться, територія за Уралом стане легкою здобиччю Китаю, Японії, і вони махнули рукою на Росію, а заодно – і на Європу.

Виходячи з цього, Білий Дім вирішив, що немає сенсу витрачати гроші і час на будівництво Балто-Чорноморської спільноти між Старою Європою і Росією, яка мала б стати бар'єром між ЕС і Росією. Адже ж якщо Росія слабка і деморалізована, а Німеччина всі свої зусилля зосередила на розвитку власної економіки і експансії на нові ринки, то навіщо викидати гроші і інтелектуальні ресурси на цей геополітичний вітер? Навіть якщо утвориться євразійський німецько-російський союз, все одно він не становитиме загрози для американського військового та економічного домінування в світі з огляду на явну слабкість Росії і стратегію Німеччини на мирній, виключно економічній, експансії, – вирішили американські радники Президента Барака Обами. Ну і, по-друге, „з'явився“ Китай.

На початку ХХІ ст. в Білому Домі раптом усвідомили, що Захід власними руками і грошима створив китайське економічне диво, і що Піднебесна, а не Росія є реальною загрозою світовій гегемонії США. У 2010 році американці оголосили, що центр світового інноваційного, економічного і цивілізаційного розвитку змістився з Атлан-

тичного океану в Тихий, і тому США залишають Європу і „перебираються“ в Азійсько-Тихоокеанський регіон (АТР). Про що і повідомила Державний секретар США Гіларі Клінтон у своїй програмній статті „Тихоокеанське століття Америки“ („America's Pacific Century“), опублікованій у „Foreign Policy“ в листопаді 2011 року.

Минуло п'ять років, і ми ясно усвідомлюємо, що стратегічна „міграція“ Америки в АТР виявилася великою помилкою, в результаті якої регіон, в якому народилися дві найкривавіші в історії людства війни, залишився на периферії інтересів Вашингтону. Результати такої безпечності та непрофесіоналізму Б. Обами і його радників позначилися в Грузії і особливо яскраво – в Україні. Слід також пам'ятати, що Німеччина і Росія ніколи не планували відмовлятися від пляну створення Євразійського союзу в будь-якій іпостасі: протягом останніх десятиліть Москва і Берлін наполегливо плели мережу господарських, культурних, військових і політичних зв'язків, плянуючи нанизати весь євразійський континент на вісь Москва-Берлін-Париж. Мрія німецьких бізнесменів і російських геополітиків полягає у створенні гігантської за своїми масштабами вільної економічної зони від Лісабона до Владивостоку, південні кордони якої межують з Китаєм. Зрозуміло, що приєднання Піднебесної до цієї ЗВТ буде лише питанням часу.

Американське світове провідництво – спочатку економічне, а потім і політичне чекає серйозне випробування, в результаті якого статус світового гегемона Вашингтон втратить надовго, а однополярний світ реально перетвориться в багатополарний. Чого, незважаючи на постійні запевнення в протилежному, Вашингтон зовсім не прагне. Тому США і згадали про Балто-Чорноморську дугу.

Крапку над „і“ остаточно поставив Київ: блакитна мрія Володимира Путіна і його європейських друзів про „мирну інтеграцію“ України в „Русській мір“ синім вогнем згоріла на Майдані. Далі був Крим і окупація частини території незалежного „братнього“ народу. І це подіяло: Білий Дім раптом зрозумів, що затія з „еміграцією“ в Південно-Східню Азію була передчасною, і вирішив „повернутися“ до Європи: падіння України могло перетворити Європу у величезне континентальне згарище і, як в 1945 році, повністю деінсталювати вже існуючу геополітичну конструкцію між Чорним і Балтійським морями. До сказаного слід додати, що влітку 2015 року сталися дві знакові події: польський Президент Анджей Дуда зробив заяву про реанімацію проекту Міжмор'я, а три країни – Литва, Польща та Україна зформували окрему бригаду, призначену для участі в міжнародних миротворчих і гуманітарних операціях, в тому числі – в операціях, що проводяться під егідою ООН, ЕС і НАТО. Що, безумовно, свідчить про початок практичної реалізації цього далекого не нового геостратегічного проекту, який називається „Балто-Чорноморська спільнота“ (БЧС).

Геополітичний чорт з транспортної табакерки

Основною формою зовнішньоекономічних зв'язків Росії з європейськими країнами є зовнішня торгівля. Для Росії ЕС є головним торговим партнером, Росія для ЕС – третім. У 2014 році ЕС експортував до Росії товарів на суму 103.3 млрд. євро, а імпортував з Росії – на 181.3 млрд. Росія імпортує з ЕС машини і транспортне обладнання (45 відс. від загального обсягу експорту ЕС), хемічні товари (18 відс. від заг. обсягу експорту), ліки і сільськогосподарську продукцію, продовольчі товари, текстильні вироби, продукти харчування, алкоголь і тютюн. З Росії в ЕС вивозиться сировину, зокрема нафту і газ (87 відс. від загального обсягу російського імпорту в ЕС в 2014 році).

Всі ці товари потрібно якимось чином доставити до Росії і до Європи. Нескладно уявити собі, яким холодним душем виявилася для Москви українська бльокада торгових шляхів в ЕС: в Кремлі раптово усвідомили, що Росію якимось непомітно, майже „гібридно“, ізолювали від Європи і європейського, головним чином критично важливого для неї – німецького, імпорту. І зробили це не найпотужніша в світі американська армія, і навіть не найжахливіші в світі брюсельські чиновники, а

(Закінчення на стор. 15)

ЛИХИЙ СПАДОК „РЕГІОНАЛІВ“

Що з боргом України перед Росією?

Олександр Петрик

Питання фінансового боргу Росії перед Україною – або „боргу Януковича“ – є одним з найбільших проблемних та дискусійних у взаєминах України з Міжнародним валютним фондом (МВФ).

Наприкінці 2013 року, тобто ще за президентства Віктора Януковича, уряд України отримав перший транш кредитної лінії з Москви – 3 млрд. дол. (загалом плянувалося 15 млрд. дол. під п'ять відс. річних).

Як пам'ятаємо, Україна наприкінці 2013 року у Вільнюсі не використала останню можливість для підписання угоди про асоціацію з Європейським Союзом і, виглядає, це було основною умовою для отримання грошей з Москви. Після цього почалися події Майдану, потім втеча з України В. Януковича та членів його уряду, окупація Криму Росією та розгортання воєнних дій на сході, з безпосередньою участю Росії.

Все це привело до колізії поміж законом і справедливості, тобто поміж міжнародним правом щодо боргових взаємин поміж країнами та вимогою українського суспільства не повертати борг країні-агресорові. Адже Росія заподіяла набагато більше матеріальних та моральних збитків Україні та продовжує пряму агресію проти суверенної держави.

У ролі суддів з цього питання виступили головні кредитори України – міжнародні організації та ключові країни. Вони, з одного боку, забор'язали Україну визнати борг перед Росією як такий, що відповідає умовам міжнародного права щодо регулювання боргових взаємин, але з іншого – сприяли перемовинам щодо його відтермінування та реструктуризації.

З початком програми „EFF“ (Extended Fund Facility) МВФ визнав за необхідне реструктуризацію частини державних зовнішніх боргів України,

у тому числі і боргу перед Росією – для того, щоб програма була життєздатною у середньотривалому періоді. Україна, обтяжена війною, важкою депресією виробництва та фінансової системи, не в змозі була проводити складні реформи та одночасно обслуговувати великий державний зовнішній борг, який суттєво перевищував розмір Внутрішнього валового продукту.

У серпні 2015 року Україна успішно провела переговори щодо реструктуризації з приватними кредиторами та запропонувала ті ж самі умови реструктуризації для Росії. Але Росія наполягала, щоб її борг визнали державним, а не приватним. Це давало Росії можливість вимагати зупинки програми з МВФ у разі, якщо Україна не поверне борг у грудні 2015 року. Фонд прийняв „соломове рішення“, згідно з яким визнав борг України перед Росією державним, але, з іншого боку, змінив власні правила кредитування країн, які відтепер дозволяють продовжувати програму, навіть якщо країна є у стані державної заборгованості, але веде перемовини щодо врегулювання на умовах „good faith“.

Як і очікувалося, Росія не прийняла дотепер ніяких умов щодо реструктуризації або відтермінування боргу та подала позов до суду Лондону. Це ще раз засвідчило про те, що цей кредит Росія розглядає перш за все як інструмент тиску на Україну, а не як звичайний фінансовий інструмент. Звичайно, Україна буде відстоювати свої права щодо боргових взаємин з Росією, але разом з цим необхідно активізувати судові позови на ті величезні збитки та втрати державних активів, які заподіяла Росія агресією в Криму та на сході України, та які значно перевищують вищезгаданий борг.

Олександр Петрик – заступник директора Голяндського бюро Міжнародного валютного фонду від України.

Помер Лесь Танюк

КИЇВ. – 18 березня, на 78-му році життя, помер відомий громадський, культурний і театральний діяч, депутат кількох скликань Лесь Танюк.

Він народився 8 липня 1938 року в Києві, в родині вчителів. Дитинство провів з батьками в концтаборі в Німеччині. Після повернення родині не дозволили жити в Києві, і Танюки переїхали до Луцька, де Л. Танюк закінчив школу, працював ливарником на заводі. Вищу освіту здобув у Київському інституті театального мистецтва ім. Івана Карпенка-Карого і став одним із засновників Клубу творчої молоді (КТМ) у Києві – основного об'єднання українських шістдесятників. Був обраний першим президентом КТМ.

У КТМ було близько 900 осіб, а разом з регіональними відділеннями – до 2,000, у тому числі Іван Світличний, Алла Горська, Іван Драч, Віктор Зарецький, Володимир Загоруйко, Вячеслав Чорновіл, Людмила Семікіна, Ірина Жиленко, Борис Нечерда, Сергій Параджанов, Леонід Череватенко, Леонід Грабовський, Сергій Білокінь, Неллі Корнієнко, Євген Свєрстюк, Юрій Бадзьо, Василь Стус, Василь Симоненко та інші. У КТМ влаштовували читання рефератів про творчість репресованих діячів епохи „Розстріляного відродження“.

У 1962 році КТМ подав владі список церков та інших історичних пам'ятників, яким загрожує знищення, з вимогою вжити відповідних заходів. У тому ж році група членів клубу під керівництвом Л. Танюка їздила на Соловки і збрала там матеріали про знищення української інтелігенції. Восени 1962 року в КТМ була створена комісія, до якої увійшли Л. Танюк, А. Горська та В. Симоненко, для перевірки даних про масові поховання жертв сталінських репресій у Биківні під Києвом.

Почався тиск на клуб. Л. Танюка зняли з керівництва КТМ, але він продовжував фактично керувати клубом до його остаточного закриття наприкінці 1964 року.

1965 року через переслідування з боку влади Л. Танюк змушений був виїхати у Москву, де працював до 1986 року у театрах. У його твор-

Лесь Танюк. Фото з 1989 року.

чому доробку – понад 50 вистав. У 1986 році, через місяць після Чорнобильської катастрофи, він повернувся в Україну на посаду головного режисера Київського молодіжного театру, звідкіля його після ініціативи Київського міського комітету Комуністичної партії звільнили і заборонили працювати в театрах. Він був одним з ініціаторів заборони Компартії України у 1991 році.

Л. Танюк був депутатом Верховної Ради України п'ятьох скликань, почесним професором Харківського інституту культури, керівником акторського і режисерського курсів у Київському театральному інституті ім. І. Карпенка-Карого, головою Національної спілки театральних діячів України. Він залишив понад 600 публікацій на теми мистецтва, театру, літератури, соціології й політики.

Л. Танюк нагороджений орденом Ярослава Мудрого.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Викрито шахрайство з виплатами

КИЇВ. – Служба безпеки України заявила 19 березня про викриття разом з прокуратурою фіктивного нарахування виплат переселенцям на Донеччині на суму понад 10 млн. грн. Посадовці Управління праці та соціального захисту населення однієї з міських рад Донеччини видали понад 1,000 довідок з зазначенням фіктивного місця проживання вимушених переселенців з району бойових дій, які фактично проживають на тимчасово окупованих територіях. Прокуратура відкрила кримінальне провадження за звинуваченням у службовій підробці. На початку березня Міністерство фінансів оголосило про початок перевірки даних осіб, які претендують на отримання соціальних виплат, – переселенців, пенсіонерів, малозабезпечених. (Bi-Bi-Ci)

У ятках не буде спиртного

КИЇВ. – 17 березня Київська міська рада ухвалила рішення про заборону продажу алкогольних напоїв у ятках (пунктах торгівлі малих архітектурних форм). Департамент міського благоустрою до 1 травня має розібрати ятки, власники яких не уклали договорів пайової участі в утриманні об'єктів благоустрою. Раніше Київська рада вже заборонила продаж алкоголю на території міста у нічний час. (Bi-Bi-Ci)

Книгу написав в'язень Росії

ОДЕСА. – Презентація роману ув'язненого в Росії Олега Сенцова „Купіть книгу – вона смішна“ відбулася 12 березня в залі арт-клубу „HubVitalni“. „Несправедливо засуджений до 20-річного ув'язнення Олег Сенцов не втратив обличчя, а став взірцем громадянської мужності, незламності і людської гідності“, – цитує видання рецензію харківського видавництва „Фоліо“ до книги. У романі йдеться про те, що трьом молодикам запропонували загадати бажання, яке здійсниться, а вони сприйняли це як жарт. Один замовив собі вагон алмазів, другий – величезне поле конопель, а з третім було ще складніше. На презентації книги виступили письменник і журналіст Данило Яневський і поет Борис Херсонський. „Світ змінюють такі як Олег Сенцов і Надія Савченко“, – відзначив Д. Яневський. (Сергій Горицьвіт)

Відкрили авіолінію в Іран

КИЇВ. – На міжнародному летовищі „Бориспіль“ 20 березня урочисто відкрили перший в Україні рейс іранської авіокомпанії „Mahan Air“ за маршрутом Київ-Тегеран. У Посольстві Ірану пообіцяли користувачам нового авіоперевізника відкривати візу упродовж кількох годин. Новий авіорейс був запущений у партнерстві з українською авіокомпанією „Um Air“. Переліт здійснюватиметься літаком Airbus 340 і триватиме три години. („Укрінформ“)

„Шахтар“ зіграє з „Брагою“

КИЇВ. – „Шахтар“ за сумою двох змагань у Лізі чемпіонів Європи переміг бельгійський „Андерлехт“ з рахунком 4:1 і вийшов у чвертьфінал. Футболісти донецького „Шахтаря“ зустрінуться з португальською „Брагою“ на стадії чвертьфіналу Ліги Європи. Так вирішило жеребкування, яке відбулося 18 березня у швейцарському місті Ньйоні. Перші чвертьфінальні змагання заплановані на 7 квітня, поєдинки у відповідь відбудуться 14 квітня. Суперники двічі зустрічалися раніше в Лізі чемпіонів. „Шахтар“ виграв обидві зустрічі. („Укрінформ“)

У Берліні вшанували Шевченка

БЕРЛІН. – Літературний вечір пам'яті Тараса Шевченка відбувся 17 березня на зустрічі української громади, присвяченій дню народження Кобзаря. Керівник Центральної спілки українців у Німеччині Людмила Млош звернулася до діячів з проханням про допомогу у встановленні меморіальної дошки Т. Шевченка в Берліні. Наразі пам'ятники, погруддя чи пам'ятні дошки Кобзареві встановлені в 35 країнах світу, всього їх 128. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Покарали батька за „гріхи” сина

СЕУЛ. — Розвідувальні та аналітичні кола Південної Кореї повідомили 15 березня, що Чов Рйонг Ге, другий найвищий чинник в Північній Кореї, став жертвою „чистки” через те, що його син порушив закон комуністичного режиму і дивився на південнокорейську телевізійну програму. Ч. Рйонг Ге престав публічно появлятися після 8 листопада 2015 року. Він та його син відбули покарання у колективному господарстві недалеко Пхеньяну. Його другий син одружився з молодшою сестрою диктатора Кім Джонг Уна. Південнокорейська агенція новин „Нюз 1” вважає, що цей стратегічний шлюб скріпив стабільність режиму. („Юнайтед Прес Інтернешінал”)

■ Аргентина затопила китайське судно

БУЕНОС-АЙРЕС. — Берегова служба Аргентини повідомила, що вона затопила китайське риболовче судно 14 березня в економічній зоні ближче ніж 200 морських миль від побережжя країни. Аргентинський корабель зробив попереджувальні постріли, але китайське судно погасило свої світла і намагалося таранити корабель. В результаті, аргентинці затопили судно. Чотирьох членів залоги китайського судна, включно з капітаном, врятувала берегова служба. Інші члени залоги пересіли на друге риболовче судно, яке плило поблизу. Не було офіційної заяви від китайського консульства в цій справі. (Сі-Ен-Ен)

■ Сенат не діятиме щодо Верховного Суду

ВАШІНГТОН. — Провідник республіканської більшості в Сенаті США Міч МекКонел заявив 20 березня, що Сенат не затвердить цього року номінація Президента Барака Обами до Верховного Суду Мерики Гарленда, навіть якщо республіканці програли б вибори в листопаді, даючи можливість наступному президентові номінувати більш ліберального кандидата. 63-літнього М. Гарленда вважають поміркованим. Він має прихильників в обидвох партіях. Раніше республіканські сенатори Орін Геч і Джеф Флейк згадали можливість голосування за М. Гарлендом, якщо демократи виграли б президентські вибори. Але М. МекКанел рішуче відкинув такий сценарій. („Ройтерс”)

■ Дівчину забрали від прибраних батьків

САНТА-КЛЯРІТА, Каліфорнія. — 21 березня стейтові чинники забрали шестилітню Лексі Пейдж від її прибраних батьків після того, як індіанське плем'я виграло довголітню судову справу, спираючись на федеральний закон, який каже, що індіанські діти мають жити зі своєю родиною. Біологічний батько дівчини був злочинцем, а мати наркоманкою, тому дитину забрано від них. Впродовж останніх чотирьох років прибрані батьки Л. Пейдж старалися легально удочерити її, але суд вирішив, що дівчина мусить бути повернена до свого племені, бо її батько був частинно індіанського роду. Вона проживатиме зі своєю далекою родиною в стейті Юта. Її прибрані батьки плянують відклик до Верховного Суду Каліфорнії, кажучи, що дитина іншої родини не знає. (Сі-Бі-Ес)

■ Якого президента потребують США?

РОЧЕСТЕР. — Відома компанія публічних опитувань „Геріс” перевела опитування щодо якостей, які повинен мати президента США. 1 березня оприлюднено статистику цих опитувань. 68 відс. американців кажуть, що країна потребує президента, який не є професійним політиком, „щоби почистити те безладдя, що наробили другі політики”; 80 відс. республіканців, 74 відс. незалежних і 52 відс. демократів погоджуються. 68 відс. кажуть, що вони незадоволені обидвома політичними партіями та їхніми кандидатами; 70 відс. республіканців, 82 відс. незалежних, і 54 відс. демократів погоджуються. 60 відс. кажуть, що ні демократична, ні республіканська партії не є спроможні „поставити цю країну на правильний шлях”; 62 відс. республіканців, 72 відс. незалежних, і 46 відс. демократів погоджуються. 50 відс. кажуть, що професійним політикам „не можна довіряти керівництво країною”; 64 відс. республіканців, 59 відс. незалежних, і 33 відс. демократів погоджуються. (www.theharrispoll.com)

МІНСЬКІ ДОМОВЛЕНOSTI

Розв'язання конфлікту чи рецепт катастрофи?

Богдан Яременко

20 червня 2014 року Указом Президента Петра Порошенка було схвалено рішення Ради національної безпеки і оборони України щодо схвалення мирного плану Президента П. Порошенка. Така складна юридична формула була застосована для розділення політичної і юридичної відповідальності за план, що складався з 15 пунктів:

Гарантії безпеки для всіх учасників переговорів; Звільнення від кримінальної відповідальності тих, хто склав зброю і не здійснив тяжких злочинів. Звільнення заручників; Створення 10 км буферної зони на українсько-російському державному кордоні. Вивід незаконних збройних формувань; гарантований коридор для виходу російських і українських найманців; Роззброєння; Створення в структурі МВС підрозділів для здійснення спільного патрулювання. Звільнення незаконно утримуваних адміністративних будівель в Донецькій і Луганській областях; Відновлення діяльності місцевих органів влади; Поновлення центрального теле- і радіомовлення у Донецькій і Луганській областях; Децентралізація влади (шляхом обрання виконкомів, захист російської мови; проект змін до Конституції); Узгодження губернаторів до виборів з представниками Донбасу (за умови погодження єдиної кандидатури, при розбіжностях — рішення приймає президент); Позачергові місцеві і парламентські вибори; Програма створення робочих місць в регіоні; Відновлення об'єктів промисловості і соціальної інфраструктури.

Як бачимо, легітимізація української влади внаслідок обрання на визнаних усім світом президентських виборах ніяк не вплинула на осмислення нею ситуації в державі. Жоден з пунктів мирного плану не передбачає можливість покладення відповідальності на Росію з тим, щоб визнати її учасником конфлікту і таким чином створити передумови для її залучення до переговорного процесу, а також уникнути її присутності при вирішенні низки практичних питань в рамках міжнародних організацій. Це, звичайно, зводить нанівець спроби правильно відповісти на питання з ким ми ведемо переговори, і про що?

Попри усю недосконалість, мирний план П. Порошенка, на відміну від пізніших Мінських домовленостей, більш коректно викладає послідовність кроків з врегулювання конфлікту, водночас він фактично інституалізує розуміння того, що основним елементом ситуації на сході України є внутрішні проблеми, зокрема недостатні повноваження місцевих органів влади. Такий підхід виключає можливість правильного обрання предмету переговорів. У перспективі (зокрема при реалізації цього підходу в ході імплементації Мінських домовленостей) це може призвести до того, що ситуація на сході України вже безповоротно буде характеризуватися як внутрішній конфлікт

чи громадянська війна, а не зовнішня агресія.

Також зазначений підхід не передбачає ніякого проміжного періоду часу для врегулювання, ніяких тимчасових перехідних інституцій на період деескаляції та стабілізації. Проблеми пропонується вирішити насамком. Фактично суть його зводиться до обміну „мир і території на повноваження і розширення прав”. Але такий обмін є неможливий. Перш за все, поняття миру і території мають охоплювати і Донецьку з Луганською областями, і Автономну Республіку Крим та місто Севастополь, бо мова йде не про якийсь незрозумілий „конфлікт в Україні”, а збройну агресію Росії як цілісне явище, а під територіями слід розуміти не певні ділянки землі, а принцип територіальної цілісності. По-друге, переговори з „елітами” Донбасу щодо повноважень позбавлені сенсу з огляду на їхню несамостійність.

Щодо Росії, то очевидно, що її може задовольнити лише той рівень повноважень чи додаткових прав для регіонів Сходу України, який забезпечить їй, Росії, достатню контролю і рівень впливу на них, а отже те, що в жодному разі не може задовольнити Україну, і за будь-яких обставин загрожуватиме незалежності та суверенітету нашої країни.

Доводиться лише здогадуватися, чи ці помилки стали результатом відсутності належного вишколу українських дипломатів, чи наслідком реалізації політики „непровокування Росії на повномасштабний конфлікт” та збереження можливості підтримання з нею торговельних та економічних взаємин? Цілком зрозуміло, що цей же підхід було реалізовано і в Мінських домовленостях. Питання дотримання формальних норм та вимог українською стороною при організації переговорів та укладенні Мінських домовленостей має значно більше значення та потребує окремої аналізи.

Ні так звані ДНР чи ЛНР, ні навіть присутні на переговорах „вожді” Ігор Плотницький і Олександр Захарченко, які скріпили своїми підписами цей, з дозволу сказати, документ не є суб'єктами міжнародного права. Викликає серйозні сумніви можливість укладення та підписання міжнародного договору від імені України приватною особою. Хоча закон не містить прямої заборони президентові України уповноважувати на ведення переговорів та підписання міжнародних договорів приватних осіб, але закон і не передбачає участі в процесі ініціювання переговорів, опрацювання тексту, укладення, підписання та ратифікації міжнародної угоди інших суб'єктів, окрім державних установ України.

Але парадокс ситуації полягає в тому, що в рамках опрацювання Мінських домовленостей Леонід Кучма ніколи не був уповноважений ставити свій підпис під будь-чим від імені України. Повноваження Леоніда Кучми визначені Розпо-

(Закінчення на стор. 15)

В Одесі заявляють: „Крим – це Україна!”

ОДЕСА. – Актію „Крим – це Україна!” відбулися 16 березня спершу біля приміщення Генерального консульства Російської Федерації в Одесі а потім у центрі міста. Актію ініціювали обласна та міська організації Всеукраїнського об'єднання „Батьківщина”. Учасники підписали петицію до Президента Росії Володимира Путіна з вимогою вивести російські війська з Криму, припинити безпідставне затримання українських громадян і негайно звільнити з політичного полону Надію Савченко. На фото: акція протесту в Одесі. (Фото: Сергій Горицький)

Канада об'єдналася у підтримці Надії Савченко

ОТАВА. – 8, 9 і 10 березня канадці об'єдналися по всій країні у маніфестації „Свободу Надії Савченко!“. Демонстрації підтримки Н. Савченко відбулися в Монреалі, Отаві, Торонто, Гамільтоні, Сейнт-Катарінсі, Вініпегу, Саскатуні, Калгарі, Едмонтоні і Ванкувері.

„Від імени українсько-канадської громади я щиро вдячний тисячам людей, які взяли участь у цих маніфестаціях по всій Канаді. Ми продемонстрували, що незаконне ув'язнення Надії Савченко та інших українських громадян у Росії є неприйнятним для Канади і свідчить про ганебне нехтування та повну зневагу Росії до міжнародного права та прав людини, – заявив президент Конгресу Українців Канади Павло Грод. – Ми закликаємо всю міжнародну спільноту посилити тиск на Росію щодо негайного звільнення Надії Савченко та інших політичних в'язнів, громадян України, незаконно ув'язнених в Росії“.

16 березня Конгрес Українців Канади (КУК) закликав канадський уряд до невідкладного розгляду та прийняття „Поправки Магнітського“ до Закону про спеціальні економічні заходи (Special Economic Measures Act). Закон Магнітського, названий на честь Сергія Магнітського, російського юриста та дослідника, який розкрив

широкомасштабні крадіжки державних фондів державними посадовцями. С. Магнітського арештували, ув'язнили й катували. Після 358 днів ув'язнення та знемагав він помер у віці 37 років. У 2012 році США прийняли Закон Магнітського (санкції проти Росії).

„Поправка Магнітського“ до Закону про спеціальні економічні заходи надасть можливість канадському уряду впроваджувати санкції проти високопосадовців, які порушують права людини, в тому числі впроваджуючи заборону їм на перебування в Канаді та арешти майна.

На сьогоднішній день щонайменше 20 громадян України незаконно ув'язнені в Росії – Н. Савченко, Олег Сенцов, Олександр Кольченко, Станіслав Кліх, Микола Карпюк, Ахтем Чийгоз та інші. Напередодні виборів до канадського парламенту в 2015 році КУК вислав запитники провідникам канадських партій, де запитав про їхню думку щодо впровадження закону Магнітського проти російських високопосадовців, причетних до незаконного ув'язнення громадян України. Усі чотири канадські національні партії підтримали цю ініціативу.

КУК

Українці провели ходу в Лісбоні

Павло Садоха

ЛІСБОНА. – Сотні українців зібралися 28 лютого в центрі Лісбони, щоб приєднатися до мирної ходи і таким чином вкотре привернути увагу португальського суспільства до триваючої вже два роки російської військової агресії проти України.

Два тижні раніше українські громадські організації надіслали до португальського парламенту звернення з проханням продовжувати економічні та політичні санкції проти Росії-агресора (див. „Свобода“, 26 лютого).

Нова акція, організована асоціацією „Україно-Португальський соціально-культурний центр“ та Спільноту українців у Португалії, була широко висвітлена центральними телевізійними каналами, які передали головні гасла українців: Росія є країною-агресором; Крим є Україною; в Україні триває не громадянський конфлікт, а війна Росії проти України; світ повинен

зупинити агресію Володимира Путіна.

На акції були присутні українські дипломати на чолі з Послом Інною Огнівець, яка звернулася до українців із закликом продовжувати активно допомагати Україні.

Особливою подією акції були фотоекспозиції, виготовлені за сприянням народного депутата Олега Паникевича на основі фотовиставки „Війна за мир“ з життя на передовій лінії фронту бійців Окремої штурмової сотні „Карпатська Січ“ 93-ої бригади Збройних Сил України та виступ української співачки Нараяни, що проживає у Португалії і в кінці 2015 року взяла участь у благодійній поїздці на схід України до захисників Батьківщини.

Під час ходи, поряд з скандуваннями українців з вимогами зупинити агресію В. Путіна, звучала пісня Джамали „1944“, яку українці в Португалії вибрали музичним символом акції і яку активно підтримуватимуть на конкурсі Євробачення.

Українці вийшли на головну площу Лісбони. (Фото: Рада Спільноти українців у Португалії)

АМЕРИКА І СВІТ

■ США не судитимуть дипломата

ВАШІНГТОН. — Департамент юстиції США вирішив 21 березня не провадити судової справи проти колишнього високопоставленого дипломата. 68-літня Рабін Рафел була в центрі уваги Федерального Бюро Розслідувань (FBI), яке перело рейд на її дім у Вашингтоні в 2014 році. Її підозрювали, що вона передавала секретні інформації пакистанському уряду. Однак, знайдені документи в її домі були вже перестарілими. Р. Рафел була одним з найвищих радників американського уряду в справах Пакистану та південної Азії. Вона є колишнім заступником Державного секретаря на південну Азію і колишнім послом до Тунісу. („Вашінгтон Пост“)

■ США визнали дії ІД геноцидом

ВАШІНГТОН. — Державний секретар США Джон Кері кваліфікував звірства, скоєні мусульманською екстремістською організацією „Ісламська держава“ (ІД), як геноцид. „Даеш“ є спрямованою на геноцид своєю ідеологією і діями, – сказав він 17 березня, використавши арабське скорочення назви угруповання. Згідно з визначенням Державного департаменту, геноцид ІД спрямований проти трьох груп: єзидів, християн і мусульман-шиїтів. Дж. Кері зробив цю заяву в день, коли настав встановлений Конгресом крайній термін прийняття Адміністрацією Барака Обами рішення з приводу звірств, скоєних проти релігійних і етнічних меншин в Іраку і Сирії. Раніше Державний департамент заявив, що визнання геноциду або злочинів проти людства, що відбулися в іншій країні, не обов'язково призведе до конкретних правових зобов'язань для США. Проте, висновок Америкою визначення геноциду матиме певні політичні наслідки. „Резолюція про геноцид має особливе значення, коли мова йде про міграцію через надзвичайні обставини, – сказав конгресмен Джеф Фортенбері. – Наприклад, якщо це оголошує Державний департамент, можна побачити, що більший пріоритет віддається тим, чіму житті загрожує серйозна небезпека“. Геноцид визнається як умисне вбивство великої групи людей, особливо тих, хто належить до певної етнічної групи або народу. („Голос Америки“)

■ Джон Кері поїхав до Москви

ВАШІНГТОН. — Державний секретар США Джон Кері вїхав до Москви, де він мав зустрітися 24 березня з Міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровом. На порядку денного було обговорення ситуації після терористичних атак в Бельгії. Дж. Кері також мав закликати Москву більше натискати на проросійських сепаратистів в Україні, а також звільнити Надію Савченко, яку російський суд засудив 22 березня на 22 роки ув'язнення. Представник Державного департаменту США Джон Кірбі 22 березня знову повторив заклик звільнити українку, кажучи, що вона була несправедливо затримана Росією. („Асоційтед Прес“)

■ Перестерігають перед кібератакою

САН-ФРАНЦІСКО. — Командир Кібер-команди США і директор Національної Агенції Безпеки (NSA) адмірал Майк Раджерс перестеріг, що треба сподіватися поважної комп'ютерної кібератаки на інфраструктуру США в майбутньому. Про це він заявив 2 березня під час конференції в справах безпеки в Сан-Франциско. Адмірал подав як приклад кібератаку минулого грудня на електричну систему в західній Україні, коли 230 тис. домів і підприємств втратило електрику на шість годин. Західні спеціалісти простежили, що кібератака вийшла з Росії. („Вашінгтон Таймс“)

■ Екс-посол США не довіряє Путінові

НЮ-ЙОРК. — Президент Росії відтягнув свої війська з Сирії через економічні причини, сказав колишній Посол США до ООН Бил Ричардсон під час інтерв'ю на радіопрограмі Джана Каціматідіса 13 березня. Раніше В. Путін заявив, що Москва „на загал осягнула“ свої цілі і Росія відтягне свої війська з Сирії. „Я не довіряю Путінові. Ми не повинні довіряти йому“, – додав Б. Ричардсон, який був послом, а відтак секретрем енергетики за часів Президента Біла Клінтона. (www.thehill.com)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Гальма на шляху реформ

Від перемоги Революції Гідності українське суспільство намагається радикально перебудувати економіку, управління, судочинство, охорону здоров'я, освіту і культурну площину. Реформи проводяться з активною участю громадянського суспільства самої України і західної діаспори, а також істотної підтримки з-за кордону.

За останні два роки було прийнято низку важливих законів про люстрацію, боротьбу з корупцією, державні закупівлі, фінансування партій, реорганізацію державного управління, перебудову вищої освіти, формування нової поліції, створення громадського телерадіомовлення. Засновуються чотири нові служби, які займатимуться виключно боротьбою з корупцією в різних сферах.

Проте реформаційний процес в Україні досі не досяг суттєвого прогресу. Основними причинами повільного проведення реформ є масштабність і складні обставини цього процесу. Україна стикається з необхідністю реформування майже усієї державної системи. Реформи гальмує Росія, яка провадить війну з метою запобігання успіху європейської модернізації сусідньої держави. Гальмує також глибока економічна криза в Україні.

Не скрізь і не завжди на Заході це розуміють, адже донедавна Україна була для Заходу „білою плямою“ на мапі світу. З цієї причини залишається прихованою історична незвичайність важливих аспектів одночасних процесів, а саме радикальність, якщо не революційність громадських перетворень, згубність війни Москви проти Києва, глибина соціально-економічної кризи в Україні. Коли б не війна, Україна здійснювала б своє реформування набагато успішніше. Відповідно, іншою була б і загальна економічна ситуація. Західні коментатори мають надто нереалістичні очікування щодо можливостей нових політиків і партій. Терпіння міжнародної спільноти щодо повільного процесу реформ в Україні поступово вичерпується.

Тільки досконале розуміння особливостей розвитку української держави після 1991 року, а також усієї постімперської і постколоніальної спадщини дозволяє оцінити, наскільки великими є сучасні українські виклики і яке значення реформи в Україні мають в міжнародному масштабі.

Після розпаду СРСР Україна вийшла на якісно новий рівень демократизації. Це становить загрозу для Росії та всіх авторитарних режимів на пострадянському просторі. Неминучий занепад цих режимів призведе до нестабільності, масштаби якої можуть значно перевершити ту конфліктність, яка проявилася в Україні. Безпека і стабільність, які сподіваються отримати стратеги Євросоюзу від своєї політики сусідства, будуть ґарантовані лише в тому разі, якщо ця політика зможе піднятися над існуючим становищем.

Ефективні реформатори в українській владі досі в меншості. Їм протистоять впливові групи (олігархи, продажні політики, корумповані чиновники), які використовують надзвичайний стан війни на Донбасі у власних цілях. Це небезпечні противники перетворень.

Новим реформаторам не вистачає бажання робити подальші кроки з реформування, бо вони тим самим ризикують втратити нещодавно придбаний доступ до привілеїв, влади і статусу, а в деяких випадках і до каналів збагачення. Тільки у разі спільних і ретельно скоординованих дій реформаторів і Заходу можна протистояти противникам реформ, і ґарантувати стійкі перетворення.

Підтримка і допомога Заходу, яка вже обчислюється мільярдами доларів, може виявитися безрезультатною без розуміння усіх труднощів, які усе ще переживає пострадянська Україна.

ІСТОРІЯ

Чужинці на захисті України

Ігор Федик

У своїй історичній долі українці мали не лише багато ворогів, але й чимало друзів, які ще з часів Київської Русі виступали на захист нашої землі, або ж захищали її об'єктивну історію. Вороги наші це замовчували. Вже в X-XI ст. київським князям активно допомагали тюркомовні берендеї, торки або ж чорні клобуки. На службу до київських князів припливали героїчні варяги, які залишили значний слід у нашій історії, а можливо приклалися й до утворення Київської держави. Значну роль у історії України відіграли литовські князі, і це теж позитивно вплинуло на нашу ідентичність. Київ мав кількасот років іншу історію, ніж Москва, завдяки великому литовському князеві Ольгердові.

Чимало чужинців вірою і правдою служили Україні і козацтву. Не були українцями гетьман Іван Підкова, який мав у своєму роді молдавське коріння, загадковим є походження полководця української армії Максима Кривоноса, якому приписують шотландське походження. З кримських татар походив Филімон Джеджалій – полковник прилуцький, наказний гетьман визвольної армії.

Поляком за походженням був герой Національно-визвольної боротьби Станіслав Морозенко (Мрозовський), блискуче освічений бо ж навчався у Краківському та Падуанському університетах і був наближеним до короля Владислава IV, а потім став корсунським полковником Війська Запорізького. Загинув у битві під Збаражем у 1648 року. Полковник став героєм народної пісні „Ой, Морозе, Морозенку, ти славний козаче...“.

Чи не найпомітніший слід в Українській Православній Церкві відіграв Митрополит Петро Могила, який походив з молдавського княжого роду і був сином Симеона Могили, господаря Молдови та Валахії. П. Могила – зачинатель українського церковно-культурного відродження. Митрополит Вельямін Рутський був одним з найавторитетніших керівників Української Греко-Католицької Церкви, хоч мав російське походження.

Як відомо, союзниками Богдана Хмельницького були кримські татари на чолі з ханом Іслам Гіреєм. Одним з татарських загонів керував перекопський мурза Тутай Бей. Він був вірний присязі і договору з гетьманом України, на відміну від свого хана. Т. Бей, захищаючи Україну разом з козаками і своїми підлеглими, поліг у страшній битві під Берестечком у 1651 року.

Союзниками українського гетьмана Петра Дорошенка були турки і татари. В 1672 році українсько-турецька армія розбила поляків на Поділлі і рушила на Львів. Видатний український гетьман Іван Мазепа став союзником знаменитого шведського короля Карла XII. Разом вони мріяли визволити Україну від московського ярма. В 1704 році Карло XII здобув Львів, але 27 липня спільні армії зазнали поразки від російського царя Петра I. Московські кати залили кров'ю Україну. Чергова спроба звільнити Україну не вдалася. Шведський уряд довго опікувався українськими козаками-емігрантами. Льволяни до українців ста-

ли турки. В 1711 році було зроблено спробу розбити росіян, але мрія гетьмана Пилипа Орлика не здійснилася.

А перед тим російський цар Петро I робив все для того, щоб підкупити турецького султана Ахмета III, і останній мав видати гетьмана І. Мазепу. Петро I обіцяв султанові чимало золота, діамантів та дорогу зброю, але Ахмет III відкинув усі домагання російського царя і не видав гетьмана.

Євреї теж неодноразово допомагали Україні. Єврей Забіленко допоміг Б. Хмельницькому втекти з польської в'язниці. Священна Римська імперія надала гетьманові І. Мазепі титул князя. Сталося це у 1707 році.

На еміграції кошового отамана Костя Гордієнка підтримував хан Давлет Гірей. Чужоземні мандрівники, відвідавши Україну, тепло писали про цей край. До них належали французький інженер Гійом де Боплан, арабський мандрівник Павло Алепський, що назвав українців „благословенним народом“.

Не менш тепло про Україну і Львів писали турецький мандрівник Евлія Челебі, данський посол Юль Юста.

Великий полководець Наполеон Бонапарт теж мріяв звільнити Україну від московської тиранії, створивши на її території державу під назвою „Наполеоніда“. Імператор жваво цікавився Україною і уважно перечитував книги, що стосуються України. В армії польського князя Юзефа Понятовського, що разом з армією Наполеона наступав на Москву, були і українці з Галичини.

Майже всі наступники св. Петра – Папи Римські завжди цікавилися Україною і підтримували її. У 1253 році Папа Інокентій IV, через свого легата, коронував у Дорогочині володаря Галицько-Волинської держави князя Данила Галицького. Папа Пій XII рішуче встав на захист українських воєнків Дивізії „Галичина“, щоб їх не видали Сталінові. Папа Іван XXIII домігся звільнення з сталінської тюрми Митрополита Йосифа Сліпого.

Нарешті, Папа Іван Павло II, що був великим прихильником України, відвідав нашу державу у 2001 році.

Тепло писав про Україну і козаків французький письменник Проспер Меріме у своїй праці „Давні козаки“, що вийшла друком у Парижі в 1855 р.

У зв'язку з наближенням Другої світової війни, Україною почали цікавитися великі країни Європи та Америки. Їхні уряди посиляли в Україну дипломатичні та військові місії, але, на жаль, реальної допомоги нашій державі вони не надали. Чимало чужинців воювало в лавах Української Галицької Армії. Найбільше тут було німців та євреїв, зокрема два генерали: Антін Кравс та Густав Ціріц, що був знищений більшовиками. За Україну полягли євреї Соломон Ляйнберґ, Сальцьо Ротенберґ, Карл Бельке та сотні інших. Навіть поляки воювали в УГА. Казахи, узбеки, грузини, росіяни, німці, голяндці воювали в загонах УПА. Немало було євреїв.

Нині, в умовах російської агресії, переважна кількість держав засудили Росію і надають допомогу Україні. За свободу України б'ються сини

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Підтримаймо молодого режисера!

Недавно я мала нагоду подивитися на новий фільм молодого режисера Дам'яна Колодія "Воля або Смерть" (Freedom or Death) про події на Майдані 2013 і 2014 року, які принесли Україні криваві жертви, що тривають по сьогоднішній день. Пам'ятаємо його попередній фільм про Помаранчеву Революцію.

Тяжко було знов дивитися на те все, що там діялося (зворушливе, подиву гідне і трагічне), бо це все ми бачили на інтернеті і переживали в час тих подій.

Молодий режисер, який не побоювався приїхати на Майдан, на живо сфільмував і вміло передав настрої, гідну поставу, відвагу і жертвенність тих, які терпеливо стояли на Майдані і відважились протистояти „Беркутові“ та іншим ворожим охоронним підрозділам.

Я з великим подивом і повагою ставлюся до народженого в Америці режисера, який так глибоко взяв собі до серця це, що в той час діялось, з бажанням записати цю важливу сто-

рінку в новітній історії України.

Закликаю читачів обов'язково придбати це DVD, щоб підтримати нашого молодого режисера, який, крім цього фільму, також зробив додаток про свою подорож цього року в зону боїв, щоб зустрітися з військом та місцевими громадами і висвітлити їм цей фільм. Як нам всім відомо, туди не доходить правда, а ворог дбає про те, щоб мешканці Донбасу чули тільки пропаганду.

Більш детальні інформації про цей фільм можна прочитати на інтернет сторінці www.journeymap.tv/69181/documentaries/freedom-or-death-hd.html, або на facebook.com/freedomordeathmovie. Купити DVD можна через електронну адресу OrangeDoc@gmail.com.

Ширім правду про Україну, голов-но між чужинцями, і підтримаймо великі зусилля цього молодого режисера!

Оксана Кузишин,
Львів

Чужинці на захисті...

(Закінчення зі стор. 6)

і дочки багатьох народів. Українці завжди пам'ятатимуть жертвність Сергія Нігояна, Георгія Арутюняна, Якова Зайка, Давида Кіпіані, Зураба Хурція, Михайла Жизневського, що полягли на Донбасі. На захист України прибуло понад тисячу волонтерів з Франції, Швеції, Італії, Німеччини, США, Грузії, Білорусі, Чеч-

ні, країн Балтії, Фінляндії, Норвегії, Канади, Хорватії, Словаччини, Чехії, Росії та інших країн. На сторінках нашої національної історії назавжди записані імена ген. Іси Мухомєва, італійця Франческо, французя Гастона Бессона, американця Маркіяна Паславського („Франка“), легендарного сина Швеції Мікаеля Скілта, білоруса Олександра Заводського і всіх, для кого дорога свобода України.

Львів

Жіноцтво допомагає Україні

29 лютого в церкві св. Юрія в Нью-Йорку була Служба Бога за Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, яку відслужив о. Теодозій Ільницький. Пом'янули жінок, які відійшли у вічність, а ті, що залишилися, продовжують працювати для України.

Наша організація кожного року висилає багато пачок і грошей для бідних людей і осіб старшого віку, також проводить різні маніфестації, запрошує відомих вчених з України і Америки, які виступають з повчальними лекціями для молоді, щоб рятувати Україну.

Кожного року в лютому ми проводимо свято жінок. 22 лютого голова Злученого Українського Американського Допомогового Комітету д-р Лариса Кий і секретар Уляна Процюк надіслали нам листа з подякою за щедрий дар 15 тис. дол., переказаний 8 лютого для протезування пораненого воїна. У листі сказано: „Ми глибоко цінуємо вашу жертвність не лише з фінансового боку, але й як вияв розуміння потреб і праці нашої установи, яка дбає про потреби України”.

Дарія Рекуча,
Нью-Йорк

Многая Літа!

Save the date! **June 19th 2016**

Celebrate Liturgy with us at 11:00 am
Holy Trinity Ukrainian Catholic Church
with banquet to follow at Soyuzivka

Протоієрей д-р. Іван Кашак - Парох / Very Rev. Dr. Ivan Kaszczak - Pastor
 Oleh Maczaj & Oleh Stecyk - Мужі Довір'я / Trustees
 Roman Hawryluk - Заступник Мужа Довір'я / Assistant Trustee

211 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-2864
info@HolyTrinityNY.org | www.HolyTrinityNY.org

Світовий Конгрес Українців **Ukrainian World Congress**

Березень 2016 р.

Великоднє привітання Світового Конгресу Українців

Світовий Конгрес Українців щиро вітає Ієрархів і духовенство Українських Церков, Президента, Прем'єр-міністра, Голову Верховної Ради та Збройні Сили України, голів усіх складових організацій Світового Конгресу Українців та українців усього світу зі світлим днем Христового Воскресіння!

Воскресіння Сина Божого є найбільшим і найвеличнішим святом, яке символізує перемогу життя над смертю, наповнює наші серця піднесеністю і радістю та вселяє в наші душі віру в краще майбутнє.

У цей величний день ми дякуємо Воскреслому Ісусу Христу за його ласки, згадуємо тих, хто вже відійшов у вічність, та просимо покровительства для рідних і близьких. Ми також молимося за нашу духовну Батьківщину, за її мужніх захисників, за всіх постраждалих від ворожої агресії та за мир і благополуччя для всього українського народу в Україні.

Нехай же світло Христового Воскресіння зігриває і оберігає всю світову українську родину та зміцнить її в єдності і натхненні для подальшої праці на захист незалежності і територіальної цілісності України та на її утвердження як демократичної, європейської і заможної держави.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

Евген Чолій
Президент

Світовий Конгрес Українців (СКУ) є міжнародною координаційною надбудо-вою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. СКУ об'єднує в своєму складі українські організації із 34 країн та підтримує зв'язки з українцями ще 15 країн. Заснований у 1967 р., СКУ був визнаний у 2003 р. неурядовою організацією у Економічній та соціальній раді Організації Об'єднаних Націй зі спеціальним консультативним статусом.

145 Evans Avenue, Suite 207, Toronto, ON M8Z 5X8 CANADA
 Tel. (416) 323-3020 • Fax (416) 323-3250 • E-mail: uwc@ukrainianworldcongress.org
 Skype: ukrainian world congress • Website: ukrainianworldcongress.org

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на

доповідь

доктора філологічних наук,
 професора Ніжинського педагогічного університету
 ім. Миколи Гоголя,
 стипендіятки Інституту Кінена у Вашингтоні,
 (Центр Вудро Вільсона, 2016)

Валентини Хархун

**„Майданна література:
 форми присутності та
 типологія реценції“**

в суботу, 2 квітня 2016 року
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ
 63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
 New York, NY 10003

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися вечорниці „Червоної Калини“

Дебютантки з ескортами (зліва): Александра Мельник Прибила, Матей Луцишин; Юлія Анна Трояновська, Алексій Гулаєв; Адріянна Ковблянська, Захар Гудзяк; Тереня Ганкевич, Микита Дувалко; Діяна Близнак, Максим Чума; Юля Гриньків, Захар Фірко; Юліанна Черник, Михайло Сенечко; Зоряна Макаренко, Степан Шкробак; Кароліна Анна Винницький, Юліан Федорців; Христина Хомин, Лука Куйдич; Ореста Геврик, Гриць Лопатинський; Наталія Юлія Трояновська, Олександр Жаровський; Христина Глух, Стефан Гандзій. (Фото: Wowk Photography)

Ксенія Ференцевич

ПЕРЛ-РІВЕР, Нью-Йорк. – 30 січня в головній залі готелю „Гилтон Перл Ривер“ відбулися чергові вечорниці „Червоної Калини“. Присутніх було понад 400 осіб на бенкеті та ще прийшли додаткові гості на забаву. Настрій був веселий і повний сподівань. Адже вечорниці є однією з перлин карнавалового сезону української громади. Цей довголітній, традиційний бал передали нам Українські Січові Стрільці і ветерани у 1951 році, коли вони у Нью-Йорку відновили елегантні вечорниці рідного Львова.

Головною подією вечорниць стала презентація дебютанток – обряд, який був початий на балу у 1959 році. І знову громада вітала 13 дебютанток з українських осередків Гемстеду, Йонкерсу і Менгетону в штаті Нью-Йорк і Гартфорд, Коннектикат. Усі вони віддані своїм громадам, займаючи провідні ролі у молодіжних організаціях або парафіях, та відзначаються академічними, спортивними і суспільними успіхами у своїх середніх школах.

Між дебютантками були Юліанна Черник з Бедфорд-Корнерс, Нью-Йорк, правнучка покійної Гандзі Дмитерко-Ратич, однієї з засновниць вечорниць в Нью-Йорку, а дебют Терені Ганкевич з Добс-Фері, Нью-Йорк, спостерігала її бабуся Іванна Ганкевич, опікунка та організатор дебютанток в 1972-1984 роках, котра своєю присутністю на вечорницях потішила багатьох учасників,

які з нею колись співпрацювали.

На презентації дебютанток супроводжували ескорти-юнаки, які прибули з Нью-Йорку, Йонкерсу, Філадельфії, Гартфорду, Чикаго, Дітройту і Торонто. Хореографію складного і захоплюючого виступу молодих пар із спільним танцем і вальсом підготувала Аня Богачевська-Лонкевич.

Серед почесних гостей вечора були о. д-р Іван Кащак, котрий

перед бенкетом виголосив пластовий „Отче наш“, та Посол Юрій Сергеев з дружиною Наталією. Посол привітав дебютанток теплими, батьківськими словами. Голова-емерит Ділового комітету вечорниць Ігор Сохан висловив подяку Послові за участь, від імени всіх присутніх подякував за невтомну, хоробру боротьбу за Україну на форумі ООН, побажав успіхів у його дипломатичній праці, а всі присутні заспівали „Многая літа“.

Опісля відбулися бенкет і забава під гру оркестру „Фата Морґана“ і „Світанок“. Перед закінченням вечорниць 35-хвилинна „Коломийка“ привабила всю молодь та гостей до танцю в товариському колі.

Вже вдруге співорганізаторами вечорниць були пластовий загін „Червона Калина“ і пластові курені „Хмельниченки“. Діловий комітет під проводом Романа Савицького доклав немало зусиль для проведення цього знаменного для дебютанток, їхніх родичів і гостей балу.

Наступні вечорниці „Червоної Калини“ відбудуться 11 лютого 2017 року, у готелі „Гилтон Перл Ривер“.

Танець дебютанток.

Відбулися збори Фондації УВУ

НЬЮ-ЙОРК. – 12 березня відбулися річні загальні збори Фондації Українського Вільного Університету (УВУ). Зборами провела президія у складі Ігоря Мірчука (голова), Аскольда Лозинського і Михайла Казаренка. Збори заслухали звіти голови Аскольда Лозинського, заступників Теодора Воляника, Леоніда Рудницького, Івана

Буртика, секретаря Степана Слуцького, скарбника Руслани Россі та голови Стипендійного комітету І. Мірчука. За Контрольну комісію звітував Богдан Савицький.

У зборах брала участь ректор УВУ Марія Пришляк, яка також є членом управи Фондації. Вона представила діяльність УВУ, у якому в березні зареєстрований 221

студент, з них 160 магістрантів і 61 докторант.

На пропозицію Номінаційної комісії, обраної у складі С. Слуцького, М. Пришляк і Марії Поліщук, обрано керівні органи Фондації УВУ: А. Лозинський – голова, Т. Воляник, Л. Рудницький та І. Буртик – заступники, С. Слуцький та І. Мірчук – секретарі, Р. Россі – скарбник, М. Пришляк, М. Поліщук, Андрій Шуль, М. Казаренко і Микола Меґець – члени.

Контрольну комісію обрано в такому складі: Степан Качурак – голова, Лада Кий і Мирон Свідерський – члени. Представником до Фондації УВУ Крайової ради Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) обрано А. Шуля.

Жюрі Літературно-наукового конкурсу „Воляник-Швабінський“ обрано у складі: М. Казаренко – голова, І. Мірчук, Ольга Воляник і Ігор Николіук – члени. Мужами довіри обрано А. Лозинського, І. Буртика, Л. Рудницького, Богдана Качора і Ярослава Оберишина.

Також схвалено бюджет Фондації УВУ на 2017 рік. Вирішено сформувати Стипендійну комісію в складі: ректор УВУ – голова, два члени УВУ та А. Лозинський і А. Шуль – члени від Фондації. Схвалено Правильник цієї комісії.

Було вирішено активно включитися до відзначення 100-річчя УВУ, схвалено пожертву на педагогічні курси Шкільної Ради УККА і курси англійської мови для дітей учасників війни в Україні, що їх провадить Товариство „Свята Софія“.

Учасники зборів Фондації Українського Вільного Університету.

Посол України відвідав Парму

Олександр Федорчук

ПАРМА, Огайо. – 10 березня Посол України у США Валерій Чалий з дружиною Людмилою та першим секретарем Посольства Віталієм Погрібним, на запрошення сенатора від штату Огайо Роберта Портмена, прибув з робочою візитом до Клівленду. З цієї нагоди відбулася зустріч української громади з гостями. До Кредитівки „Самопоміч”, що в Пармі, де відбулася зустріч, були запрошені сенатор Р. Портмен, посадник Парми Тімоті Де Гітер та інші політики.

У своїй промові Р. Портмен розповів про своє переживання щодо України та подій, пов'язаних з агресією Москви і про намагання зробити хоч

якийсь вплив на врегулювання воєнного конфлікту.

Дуже усіх зворушило, коли увійшов Сергій Бабський, який приїхав на повторне лікування після опіків, отриманих у підбитому ворогом бронетранспортері, коли захищав волю України.

Посадник Парми висловив своє захоплення українцями, серед яких він живе в „Українському селі” в Пармі, і висловив їм сердечну вдячність за їхню працьовитість, згуртованість, культуру та високу моральну гідність.

Посол В.Чалий подякував за теплий прийом, звернувши увагу на те, що у Пармі він відчув себе як вдома і також був приємно вражений від усього, що почув і побачив. І поскільки звільнення Надії

Савченко є глобальним питанням, запропонував провести акцію на її підтримку з закликом випустити її негайно на волю.

Посадник міста запросив Посла до своєї адміністрації і показав гостям проекти, які вони розробляють для „Українського села”, ознайомив з деякими цікавими плянами та подіями, попросив гостя розповісти про стан в Україні.

Потім Посла В. Чалого зустрічали в Українському Музеї-Архіві. Директор Андрій Федінський провів екскурсію і показав багато цікавих та рідкісних експонатів. Найбільше увагу гостей привернули до себе мапи України, які були виготовлені, починаючи від XV ст.

12 березня дипломати у супроводі голови Українських Злучених Організацій Марти Ліщинської та Почесного консула України в Клівленді Андрія Футея відвідали Український греко-католицький собор св. Йосафата у Пармі, де спілкувалися з Владикою Пармським Богданом Данилом, настоятелем храму о. Богданом Баричьким, о. Йосифом Матлаком та парафіянами.

Делегація відвідала Школу українознавства Товариства „Рідна школа”, яка діє при цій парафії, де їх радо зустріли чудовим, пахучим українським короваєм. Директор школи Мирослава Черен ознайомила гостей з історією навчального закладу, програмою та традиціями. Після промови В. Чалого були запитання, на які Посол і його дружина давали відповіді та пояснення. В. Чалий подарував школі настінний годинник з петриківським розписом на згадку про зустріч.

Гості відвідали Школу українознавства ім. Тараса Шевченка при Українському православному соборі св. Володимира в Пармі. Настоятель храму о. Іван Наконечний, о. Михайло Гонтарук, директор школи Володимир Боднар та вчителі обговорили з гостями низку питань щодо шкільної програми та виховної роботи. На згадку про візиту дипломати вручили школі в чудовому оформленні „Кобзар” Т. Шевченка. Посол та його дружина побажали дітям успіхів у навчанні, у виборі професії та закликали продовжувати українські традиції, культуру та збагачуватися любов'ю до свого краю.

Посол України у США Валерій Чалий (в центрі) з учасниками акції у Пармі на підтримку Надії Савченко. (Фото: Олександр Федорчук)

Микола Рябчук вів мову про „дві України“

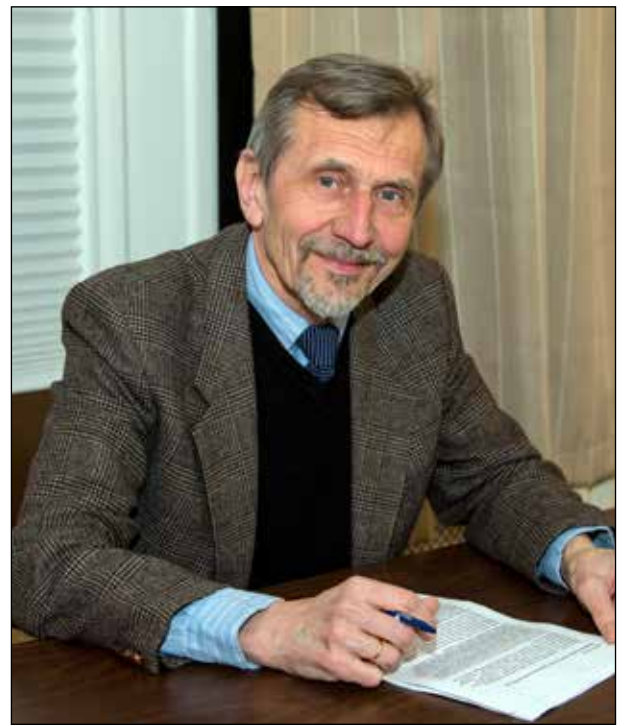
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Весняний семестр викладів в Релігійному товаристві українців-католиків „Свята Софія” США розпочався 3 березня доповіддю „Що залишилось від „двох України”? Російсько-українська війна та формування нової української ідентичності”, з якою виступив відомий український публіцист, журналіст та перекладач Микола Рябчук.

На його думку, в результаті неоголошеної війни Україна – всупереч численним прогнозам – не розпалася під зовнішнім натиском. Вона зуміла провести вільні й демократичні вибори, на яких переконливу перемогу отримали проєвропейські, а не проросійські партії й кандидати. Соціологічні опитування вже два роки поспіль показують помітне зростання в усіх регіонах (крім окупованих) почуття патріотизму, підтримки національної незалежності й територіальної цілісності країни та пріоритетизацію саме національної ідентичності, а не, як рані-

ше, соціальної чи регіональної.

За словами М. Рябчука, війна може лише створити передумови для досягнення суспільної злагоди з підставових питань, зміцнити міжгрупову довіру і солідарність і тим полегшити майбутній діалог. Але вона не може усунути структурні деформації, спричинені колоніалізмом. Війна не лише сприяла політичному об'єднанню української нації, а й загострила та унаочнила ті глибокі поділи, які в Україні завжди існували і які, власне, й уможливили для Росії відносно легку анексію Криму, окупацію Донбасу та охоплення значної частини громадян України антиукраїнською пропагандою. Згуртувавши більшу частину суспільства, війна водночас радикалізувала його меншу частину, кардинально й, можливо, безповоротно її від українського суспільства відчуживши.

Евромайдан підштовхнув багатьох людей, особливо молодших та освіченіших, до при-

Микола Рябчук. (Фото: Стефан Фартушок)

Хор „Веснівка” відзначає 50-ліття

Люба Креховецька

ТОРОНТО. – Український жіночий хор „Веснівка” впроваджує першу фазу своєї електронної бібліотеки e-Library of Ukrainian Choral Music. „Цей проєкт представляє досягнення хору „Веснівка”, який вважає своїм обов'язком поширювати українську хорову музику, – сказала керівник e-Library та довголітній член хору Леся Коморовська. – „Веснівка” в своїх архівах має обширний репертуар української клясичної, народної, сучасної та духовної музики, яким хоче поділитися зі співаками в цілому світі, залишити чудову музичну спадщину майбутнім поколінням”.

Користувачі e-Library будуть мати доступ до цієї музики через інтернет та можливість отримати партитури або в оригіналі українською мовою, або в транслітерованій формі для виступу. Переглянути e-Library можна на інтернет-сторінці www.Vesnivka.com, де треба

натиснути на e-Library link.

17 квітня хор „Веснівка” виступатиме з величавим концертом в Glenn Gould Studio. В програмі – твори українських канадських композиторів Зені Кушпети, Лариси Кузьменко, Зеновія Лавришина та Романа Гурка разом з творами інших українських композиторів. Запрошені „Elmer Iseler Singers” під диригентурою Лідії Адамс, український чоловічий камерний хор, челист Роман Борис, тріо „Gryphon” та скрипаль Галина Дзюрин.

„Веснівка завдячує своїм успіхом талантам наших композиторів, які передали нам такі чудові твори до виконання”, – вважає каже засновник та художній керівник хору Галина Квітка Кондрацька.

Додаткові інформації щодо e-Library може подати Л. Коморовська: lkomorowsky@gmail.com, а про Веснівку – Мирося Дякун: myrad@sympatico.ca або К. Кондрацька: kvitka@sympatico.ca.

йняття й утвердження української європейської ідентичності, натомість російська агресія в Криму й на Донбасі відчутно дискредитувала концепції „Русского міра” та „Євразійської інтеграції” в очах більшості населення.

На думку доповідача, покищо неможливо оцінити масштаб суспільних змін, тому що бракує актуальних соціологічних даних, та й часова перспектива є надто обмеженою. Проте ми можемо приблизно оцінити їхній загальний характер. Зокрема очевидним є посилення прозахідних орієнтацій. У певному сенсі це нагадує ситуацію 1991 року, коли українці об'єдналися у майже однотайному голосуванні за незалежність.

М. Рябчук відповів на низку питань про ставлення європейських політиків до змін в Україні, про успіхи декомунізації та десовєтизації законів, а також про формування нового покоління українців.

Товариство „Свята Софія“

The Ukrainian National Association
will sponsor a

Petrykivka Workshop

by artist Natalia Lyubytska

in support of the Arts, Culture and Education (ACE) Committee of the UACCNJ

Friday, April 8, 2016, at 7pm

At the Ukrainian American Cultural Center of NJ
60C N. Jefferson Rd. Whippany, NJ 07981

*Enjoy five courses of small plates tastefully paired with wine
served during the workshop.*

Меню

First Course

"Goi Cuon" pan-asian rolls
with shrimp and pork
with peanut dipping sauce

Second Course

Roasted vegetable terrine
with a pesto sauce

Third Course

Shredded short rib
on a polenta cake

Fourth Course

Poached salmon pinwheel
with dill sauce

Fifth course

Tiramisu

Donation: \$30 towards the Arts, Cultural and
Educational events at UACCNJ

Pre-registration is required
because seating is limited

To register please call
the Ukrainian National Association
888-538-2833

The "Petrykivka" style of painting is a remarkable artistic phenomena of Ukrainian culture and a characteristic feature of Ukrainian decorative folk art. Besides great popularity in Ukraine, Petrykivka gained worldwide recognition in 2013, as it was included in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity by UNESCO.

**Майбутнє
своєї родини
забезпечте тепер**

**Отримайте більше
з УНСоюзом**

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

* Відсотки тільки
на перший рік
Всі пенсійні рати
підлягають змінам.
Дійсні не в усіх
штатах.

2.5%*
5-РІЧНИЙ

2.75%*
7-РІЧНИЙ

3%*
9-РІЧНИЙ

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС:
888-538-2833

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

МИСТЕЦТВО

В Українському Інституті Америки відкрито виставку Петра Бевзи „Йордань”

Василь Лопух

НЬЮ-ЙОРК. – Український Інститут Америки з 18 березня до 13 квітня представляє нову тематичну експозицію живопису мистця Петра Бевзи „Йордань”. Нова колекція творчого доробку українського мистця – це спроба перенести на полотні свої емоційні відчуття містичної сили йорданської води. Поштовхом до створення нового проекту картин стала мандрівка до Риму, де П. Бевза працюючи над проектом „Following the Inner Light” паралельно розробив два сюжетні цикли „Фонтани” та „Виноград”. Подорож до Венеції спонукала його до розвитку теми – з’явився задум створення мистецького проекту „Йордань” – власне „Хрещення”, як можливість доторку до чуда.

Основою філософської канви творчого пошуку нового циклу „Йордань” – є вода. Як божественна, трансцендентна або метафізична сили вона очищує душу та наповнює енергетикою наше життя. Так, як води річки Йордан наповнюють Мертве море, не даючи йому висохнути, так і колекція нових полотен П. Бевзи, що представлені у цій експозиції, також створює атмосферу візуально-емоційного відчуття присутності цієї містичної енергетики, яка переважає в серії картин виставки „Йордань”.

„Вода, як символ спасіння, життєдайної енергії і циклічного самовідтворення, з’являється й у циклі „Фонтани” (проект „Йордань”). Причому тут художника приваблює динамічний образ рухомої води – як любови, яка біжить від серця до серця, як взаємного перетікання ілюзорного в реальне і навпаки. Саме у воді можна найкраще побачити власне відображення. Рухомі ж вода несе в собі пам’ять, духовну енергію, нові життєві сили.

Недаремно в українській народній традиції вода означає очищення, вона є символом довговічності, нових почуттів і емоцій, непереборної сили. Усе це глибоко усвідомлює художник, передаючи на полотні неповторність і нескінченність джерела всього живого на нашій землі”, – написав Володимир Горбатенко у статті „Усе відбувається вперше”, вміщеній у каталогі.

Характерною і дуже впізнаваною ознакою творчості П. Бевзи є пошук кольорових гам. Кожна серія його живописних полотен немов продовжує нескінченну музику джазу. На кожному новому полотні гама кольорів змінюється у своїй різноманітності, але залишається неперервною тема в пошу-

ку нового кольорового наповнення, яка повинна зачаровувати і бендежити глядача. Відчуття джазової мелодії у живописі П. Бевзи прослідковується в „звуках” кольорів фарби, що лягають на полотно і перетікають з одного в інший. Від перших пластів фарби, що пахнуть свіжістю літнього ранку, з переходом до варіацій „звуків” сонячного дня з наступним „зануренням у надвечірню тишу”, в якій чується вібрація мелодії затихаючого саксофону.

П. Бевза навчався у Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури. Його картини виставлялися на Першому бієнале сучасного мистецтва в Україні „Arsenale 2012”, в Музеї сучасного мистецтва „PasquArt” (Швейцарія), Національному художньому музеї України, в галереях N2N (Абу-Дабі), „Nest” (Женева), „Bezpal Brown Gallery” (Торонто), „GamlaVaster” (Швеція) і „Bottega Gallery” (Київ). Загалом П. Бевза мав понад 30 персональних виставок в Україні, США, Канаді, Німеччині, Франції та Швеції.

Петро Бевза. „Domus Aurea”.

Зазначте дату!

8-10 липня 2016

10ий

Фестиваль Української культури

Союзівка

www.Soyuzivka.com

PO Box 529 - 216 Foordmore Rd
Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- *Перегляд своїх рахунків*
- *Перевірка вкладів*
- *Електронні оплати рахунків*
- *Електронні щомісячні звіти*

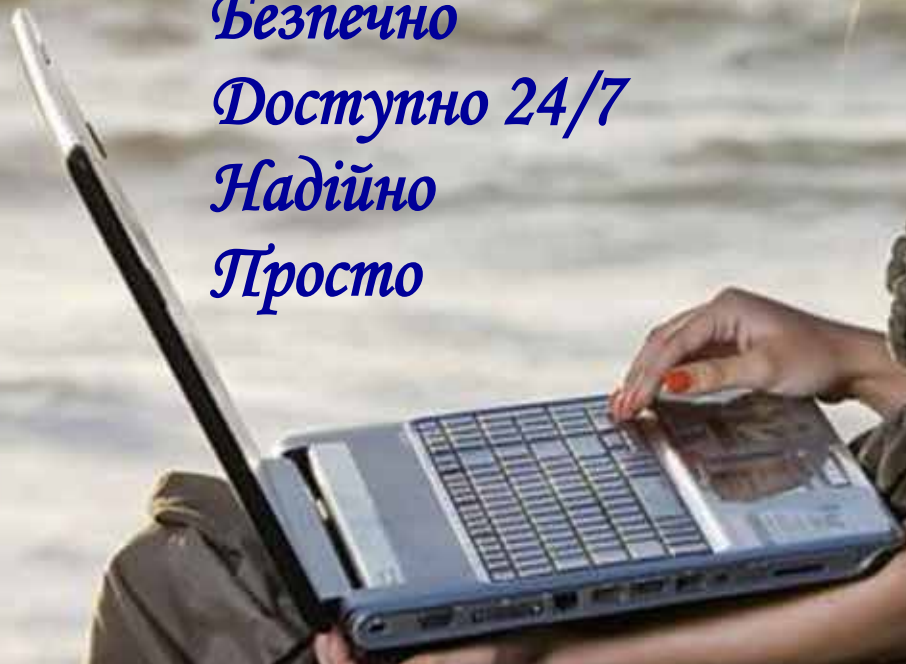
Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfrelianceny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК **Федеральна Кредитова Кооператива**

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

НОВІ ВИДАННЯ

Війна очима донецького письменника

Петро Гайворонський, донецький письменник з міста Красноармійська, надіслав до „Свободи“ свою книжку „Війна в Донбасі. Скельця калейдоскопа“ (Київ: видавництво „МП Леся“. 2014. Наклад 300 прим. 78 стор.) у якій зібрані численні есеї-спостереження автора про життя на Донбасі в буремну пору війни. Кілька з них вміщено на цій сторінці. З дозволу автора і з огляду на обсяг газети у текстах зроблено невеликі і несуттєві скорочення. З питань придбання книжки можна звернутися до автора на адресу: Петро Гайворонський, а/с 30, Красноармійськ, Донецька область, 85307 Ukraine.

„Вічний революціонер“

Натовп шаленів. Нестямно верещала несамовита жінка: „Далой!“, „Уррра!“ та ще щось нерозбірливе. Їй підвивав „натовп“ з бризканням слиною й агресивністю. Перед ним зі смугастим полотнищем бігав ексцентричний мужичок, який вправно, немов тореадор червоною „дражнилкою“, крутив „прапором Донецької народної республіки“. Прапор нагадував державний стяг Росії, тільки замість верхньої білої розкинулася чорна смуга. По центру розп'явся двоголовий орел. На більше фантазії не вистачило.

Чолов'яга, помахавши довкола полотнищем, поліз на дах міської ради, закріпивши там невідомий символ невідомої „республіки“. У тому сепаратистові було щось до боли знайоме. Де ж його раніше бачив? Нарешті згадав: він був прапороносцем під час радянських першотравневих демонстрацій. Тоді він помахував червоним прапором.

Чебрець під кулями

На виїзді з донецьких сіл і селищ приховалися бльокипости, й українські, й донецькі. Час від часу від них лунають постріли. Війна війною, а Трійця – свято. Любисток, чебрець, м'ята мусять бути в хаті. Любисток я нарвав під вікном, там же й м'яту. А по чебрець пішов на базар. Біля брами стояли молодичі з запашною травою.

– Скільки? – запитую.

– П'ять!

У іншої ціна та сама. Кругова оборона. Не витримую:

– Дівчата, ви що таку високу ціну заламуєте? Виходить за кожне стебельце – гривня. Не забагато?

Одна з молодичок спохмурніла:

– А ви думаете зараз легко траву збирати? Під кулями?

– Хіба стріляють? Часто?

– По-різному. Буває, зайдеш в степ поглибше, а тут стрілянина піднімається. Отоді біжиш донайближчого ярка, падаєш у нього й молишся Господу Богу, й Матері Божій й усім святим. А, не доведи Боже, снаряд поряд з тобою в канаву ляже. От і порахуй тоді, скільки цей чебрець коштуватиме.

Я без слів витяг гроші з кишені й дав названу нею ціну.

Нові розваги

На бльокипостах постійно чують постріли, то самотні, то черги. Удень і вночі. Час від часу ревуть мотори бронетранспортерів. Наці-

ональні гвардійці живуть, хто в машинах, а хто в землянках. Умови, прямо скажемо, спартанські. Грошове забезпечення рядового гвардійця складає десь до 2,000 грн. на місяць плюс шість грн. добоових. Не розжирієш. Порівняно з ціною життя – суціль „мізер“.

Мешканці навколишніх міст і сіл спочатку придивлялися до своїх нових сусідів, згодом звикли, побачили, що ні „фашистів“, ні „бандерів“ серед них немає. Звичайні хлопці з усієї України. Почали їх підгодовувати городиною, молоком, приносити цигарки. І пішли в хід додаткові послуги. Хочеш постріляти? Будь ласка, 100 гривень – ось тобі автомат і п'ять набойів. Стріляй хоч чергою, хоч одиночними пострілами. Покатися на бронетранспортері? Збирай мерщій ватагу з семи чоловік, з кожного по три червінця – заводимо двигун і катаємо на здоров'я. А фотографуватися на бронетранспортері чи на танку – то безкоштовно.

Люди і звірі

За кілька годин до бомбардувань коти та собаки починають метушитися. Коти вибігають з хати так рвучко, що іноді збивають з ніг дітей, а то й дорослих господарів. А коли двері в хату зачинені, вистрибують через відкриті фіранки. А далі починають ховатися на відкритій місцевості: у ямах, на деревах, у хащах, у чагарнику, а іноді взагалі, здається, розтають, немов казкові привиди зі сходом сонця. Собаки забираються під різні прикриття. Один пес, відчувавши наближення обстрілу, витягав з будки ганчіркову підстилку й перетягував під паркан, де завчасно виривав невелику нору, а після стрілянини знову затагував її в своє „помешкання“.

Коти вискочили з хати й, забігши на город, сховалися в ямки з-під викопаної картоплі. Спочатку обидва залягли в одній ямці, але місця на двох було мало. Більший, рудий кіт, не випустивши пазурів, дав чорному лапою по морді. Той негайно перебрався в сусідню ямку й прикрився картопляним бадиллям. Інший почав лапами заглиблювати своє сховище.

Люди переховувалися від оскаженілого металу в погрібниках і підвалах, прилаштованих під бомбосховища.

Молода жінка з донькою-підлітком метушливо шукала порятунку вже під час бомбардування. Засиділася вдома. Чи то думала пересидіти безпечно вдома, чи то просто замешкалася. Та обстріл був надто жорстоким. От і довелося тепер квапитися. Кинулася до підвалу у своїй будівлі – там замок. Забігла в сусідній квартал, а там ще гірше: на вході живий щит з жінок.

– Ти не з нашого кварталу, – кричать, – біжи, шукай притулку в своєму.

– Але ж бомби!

– Твої проблеми.

– Залиште бодай дитину.

– Самим місця мало.

Жінка не дослухала, забігла з дитиною під навіс над під'їздом. Обстріл нарастив, а вони так і простояли, наче прикрилися фіговими листочками. Цього разу обійшлося, залишилися живими й неушкодженими.

У іншому випадку вагітна молода жінка забігла в бомбосховище з порожніми руками. Не встигла прихопити з собою ні води, ні їжі. Дуже поспішала, адже рятувала не тільки своє життя. Попросила води. Сусіди у сховищі почали відвертатися, ховали очі, робили вигляд, що нічого не чули. Врешті решт, коли молодиця почала втрачати свідомість, одна з товаришок у нещастю змилостивилася й дала зробити кілька ковтків води з своєї пляшки. Благодійниця теж була вагітною.

Жінки у наступі

На невеликому майдані, де зішлись три вулиці, „еленерівці“ встановлювали великокаліберний міномет й готувалися відкрити з нього вогонь по українських військах, що наступали. Ледь мінометна обслуга підтягла до новітньої мортири міни, як з навколишніх приватних будинків вибігло кілька жінок. Хто з мітлою, хто з макогноном, хто з лопатами й накинулися на „ополченців“ з криком:

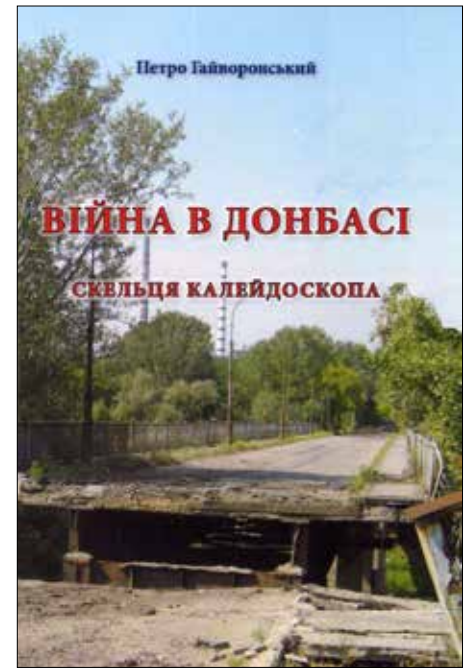
– Забирайтеся звідси негайно, негідники! Ви після бою втечете, а ми без даху над головою позалишаємося!

Вояки у камуфляжі розпочали словесну контратаку:

– Ви, баби, самі забирайтеся! Ми ж озброєні, стріляти будемо!

Жінки не злякалися й не розгубилися:

– Стріляйте, – кричали, – стріляйте в матерів своїх. Так ви вб'єте лише нас, зате вціліють наші діти, старі батьки, будинки. Бо якщо ваш міномет мовчатиме,

ме, то не буде й стрілянини у відповідь.

До майдану добігали жінки з віддалених будинків. У їхніх руках виднілася все та ж побутова „зброя“. Бойовики не витримали натиску й відступили.

Вихід з оточення

„Увага, танкова колона! Для забезпечення виходу з оточення терміново пробити коридор! Повторюю наказ: терміново пробити коридор!“

Уся техніка була кинута на виконання цього бойового завдання. В оточенні залишився генерал, якого треба вивести з котла. Горіла земля під гусеницями танків, горіли танки, горіли люди. Бронетехніка проривалася з котла, пробиваючи вузький коридор у ворожому зашморгу. Невдовзі в небі з'явився військовий вертоліт. Він наблизився до колони, знизився, прийняв генерала на борт, закрутився над бронею й піднісся в небо. Танкісти готові були пробиватися далі, аж раптом пролунала нова команда:

– Усім залагам протягом п'яти хвилин покинути бронетехніку! Повторюю наказ: усім залишити свої бойові машини!

Прихопивши стрілецьку зброю, танкісти вийшли з танка. Але були й такі, хто сподівався пробитися на танках далі. Тим часом пролунала нова команда:

– Усім відійти від бойових машин на 50 кроків!

Почувся сильний глухий вибух. Усі машини були охоплені полум'ям. Горіли й люди, які не виконали наказу.

Моему знайомому того разу пощастило. Він залишився живим і неушкодженим, вийшов з оточення. Інакше, хто б мені розповів цю історію?

DNIPRO LLC.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

50-і Річні Збори членства

відбудуться

в Українському Народному Домі
при 142 Second Avenue, New York, NY

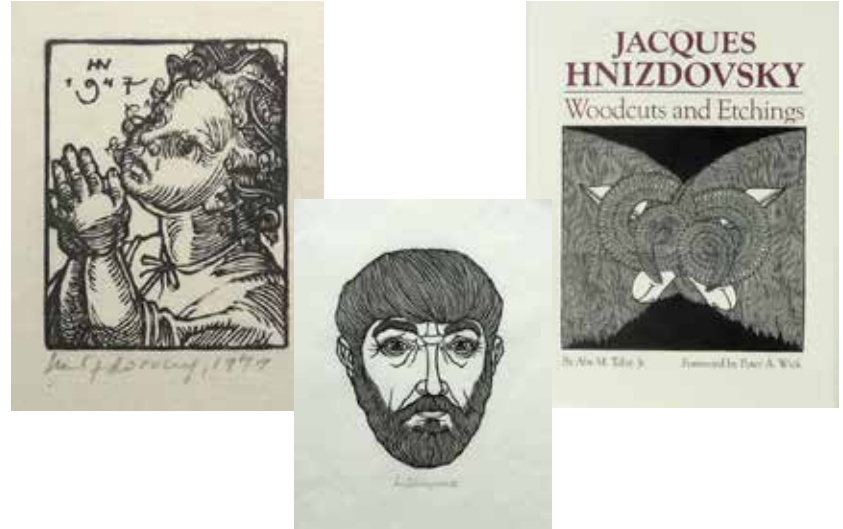
у неділю, 3 квітня 2016 року,
о 2-й год. пополудні

Реєстрація починається о 1 год. пополудні.

Пропозиції до Номінаційної Комісії не будуть прийматися
під час Зборів.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints**
є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо
для продажу 50 творів підписаних Я. Гніздовським.
Також хочемо купити ще більше його
відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wngreenbaum@verizon.net
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: **International Fine Print Dealers Association**

KEEP CALM AND OPEN A SHARE CERTIFICATE (CD)

10 _{mo.}	17 _{mo.}	60 _{mo.}
1.25% _{APY*}	1.50% _{APY*}	2.50% _{APY*}

Terms and Conditions:

*APY = Annual Percentage Yield. A penalty may be imposed for early withdrawals. Rates are subject to change without notice. Share Certificate rates accurate as of 03/01/2016. Must be member or sign-up for membership in the USFCU to qualify. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

UKRFCU
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union
Federally insured by NCUA

215.725.4430 Main Office

Contact Us

267.351.4021 Somerton Branch

Балто-Чорноморський...

(Закінчення зі стор. 2)

польські перевізники, кілька десятків українських ветеранів війни на Донбасі і активісти „Правого сектора“. Транспортна блокада ясно показала, що крім чисто економічних складових, в ній присутній ще один, вельми важливий, побічний компонент, про який всі учасники цього дійства вважають за краще особливо не поширюватися: це величезний геостратегічний потенціал Міжмор'я.

Російський уряд, систематично порушуючи міжнародні угоди і правила Світової Організації Торгівлі, був твердо впевнений у власній безкарності і ніяк не очікував отримати негайну і дуже ефектну відповідь від України. Оскільки Росію блокували також поляки, результат виявся дуже переконливим. Потрібно додати, що українські активісти виявились цивілізованішими від російського уряду: вони навіть не намагались блокувати залізничні колії і повертати російські вагони додому у відповідь на аналогічні дії росіян (на початку лютого російська залізниця без всяких правових і дипломатичних церемоній завершила в Україні 150 залізничних вагонів). Але ж могли б.

Чи усвідомлює російське керівництво загрозу своїм інтересам з боку гіпотетичного, ще не зформованого Міжмор'я? Безумовно. Про це свідчить бурхлива реакція прем'єра Д. Медведєва на бло-

каду російських вантажів в Україні. Для порівняння можна згадати слабенку увагу російських засобів масової інформації (ЗМІ) на блокаду Криму і практично нульова реакція російського уряду і підручних ЗМІ на заборону російським авіокомпаніям літати в Україну. А тут, через зупинку транзиту якихось фур з вином і французьким сиром – такий шум, гори публікацій і недипломатична істерика самого прем'єра. Де тут собака зарита?

Все дуже просто: перша особливість цієї блокадної акції полягає в тому, що для її організації потрібні мінімальні людські та фінансові ресурси.

Друге – вона дає негайний ефект і здатна завдати істотних економічних збитків ворогові.

Третє – заблокувати транзит для Росії можуть стосовно невеликі центрально- і східноєвропейські держави без „дозволу“ і допомоги США і ЄС. Белетням світової політики достатньо буде висловити „глибоку стурбованість“.

Четверте – реалізація такої блокади можлива тільки консолідованими зусиллями держав регіону і за наявності спільного ворога. Все це – спільний ворог і великі стратегічні можливості Міжмор'я, рано чи пізно змусять ці країни діяти спільно.

П'яте – такі ефективні акції можливі тільки в цьому географічному просторі – між Балтійським і Чорним морями.

І нарешті, шосте – геостратегічний потенціал, російська агресія і німецька пасивність неминуче призведуть до утворення між Балтійським і Чор-

ним морями союзу нових держав Європи – Балто-Чорноморської спільноти.

Транспортна блокада російського транзиту практично закінчилася: поляки покищо не домовились з росіянами, і перевізники працюють за тимчасовими дозволами. Українці і росіяни запевняють, що вони домовилися, і вантажівки пішли українськими дорогами, хоча їх гальмують активісти. Але набагато важливішим результатом цього конфлікту є те, що всі учасники цієї міжнародної акції ясно усвідомили, якою потужною зброєю є географічне положення і солідарність країн, розташованих у цій частині Європи. І уряд Росії, створюючи своїм сусідам проблеми, має бути готовим до того, що будь-яка гібридна атака неминуче отримає свою швидку гібридну відповідь. Нам здається, що В. Путін все дуже добре зрозумів і тепер двічі подумає, чи варто відкривати цю чортову табакерку. Є також слабка надія, що колись і наші „рішали“ з Банкової і Грушевського теж побачать колосальний потенціал геополітичної конструкції, яка називається БЧС, і відважаться його застосувати для боротьби з ворогом.

„Львівський культурологічний журнал „І“

Євген Жеребецький – колишній депутат Верховної Ради, заступник голови Українсько-польського форуму, Львів.

Розв'язання конфлікту...

(Закінчення зі стор. 4)

радженням президента України ч. 953 від 8 липня 2014 року полягають лише у представленні України в рамках Тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання ситуації в Донецькій і Луганській областях з участю представника України, Спеціального представника Діючого Голови Організації з безпеки та співробітництва в Європі Гайди Тальявіні та представника Російської Федерації — Надзвичайного і Повноважного Посла Російської Федерації в Україні Михайла Зурабова. Пункт 1 Статті 6 Закону України „Про міжнародні договори України“ передбачає, що „ведення переговорів щодо підготування тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності або підписання міжнародного договору України здійснюються лише уповноваженими на те особами“. Пункт 4.а тієї ж статті передбачає, що повноваження на ведення переговорів і підписання міжнародних договорів від імені України надаються винятково президентом України. Звичайно ж мова йде про видання президентом України розпорядчого документу, а не „рукопокладення“, „освячення“, „благословення“ чи інша церемонія. Але ж президент України ніколи не надавав і, найвірогідніше, не мав права надавати громадянину Л. Кучмі повноваження на підписання від імені України міжнародного договору — Мінських домовленостей.

Доводить до повного абсурду ситуацію той факт, що Л. Кучма насправді ніколи і не підписував ніякі міжнародні договори від імені України. У вересні 2014 року Л. Кучма скріпив своїм підписом „Протокол про підсумки консультацій Тристоронньої контактної групи стосовно спільних кроків, спрямованих на імплементацію Мирного плану Президента України П. Порошенка і ініціатив Президента Росії В. Путіна“. Ніщо інше, як робочий документ самої Тристоронньої контактної групи. Інша справа, що чудесним чином зазначений Протокол від 5 вересня і додатковий Меморандум до нього 20 вересня перетворилися на „безальтернативні та обов'язкові для виконання Україною“ Мінські домовленості. В результаті цього в лютому 2015 року Л. Кучма і товариші скріпили своїми підписами „Комплекс заходів з виконання Мінських домовленостей“, хоча жоден дослідник не зможе знайти переконливих правових аргументів того, що потрібно, а що не слід вважати Мінськими домовленостями. Більше того, жоден дослідник не зможе знайти комплекс текстів цих „юридично зобов'язуючих для України міжнародних договорів“ на жодній веб-сторінці жодної української державної установи.

Комічна ситуація – в інформаційному обігу в Україні офіційно документів немає, але вони є обов'язковими. Можна було б посміятися, аби лише ці юридичні трюки української влади не впливали на життя мільйонів громадян України. Але якщо українська влада наполягає на тому, що Мінські домовленості є юридично

зобов'язуючим для України документом, то підпис в ролі приватної особи Л. Кучми під міжнародним договором викликає серйозні сумніви з точки зору права. Власне, відкинувши недоречну в правовому контексті дипломатичність, можна сказати і більш категорично: документ, підписаний від імені України Л. Кучмою не є міжнародним договором України.

Не хочеться драматизувати, але перелік проблем, які ставлять під сумнів правовий характер Мінських домовленостей на цьому не вичерпується.

Відсутність будь-яких роз'яснень з боку Президента П. Порошенка, його Адміністрації та Міністерства закордонних справ України породжує вмотивовані сумніви, чи було дотримано порядок ініціювання підписання міжнародного договору, чітко встановлений Законом „Міжнародні договори України“? Зокрема відсутня інформація — хто вініс на розгляд президента України подання про укладення Мінських домовленостей, — яким чином обґрунтовувалась доцільність укладення міжнародного договору, в тому числі з участю громадян І. Плотницького та О. Захарченка, — чи подавався і в якому вигляді на розгляд Президента П. Порошенка проект цього договору українською мовою, — чи погоджувався текст договору усіма причетними міністерствами та відомствами, — хто вносив і чи взагалі вносився проект рішення про утворення делегації чи доручення представникові України щодо підготування тексту міжнародного договору, його прийняття, встановлення його автентичності, а також проект директив делегації чи представникові України?

Окрім сумнівної обов'язковості для України будь-чого укладеного без врахування вимог Закону „Про міжнародні договори України“, ця ситуація породжує проблему перевищення службових повноважень Президентом України Петром Порошенком. У подальшому це може мати серйозні правові наслідки як для громадян П. Порошенка і Л. Кучми, так і для України в цілому, адже в разі успішної імплементації положень Мінських домовленостей завжди існуватиме добра судова перспектива визнання їх недійсними як з точки зору внутрішнього українського законодавства, так і міжнародного права. Це підриває міжнародне становище України, довіру до неї, і як наслідок – підриває внутрішній український та регіональний мир і безпеку.

Відсутність правових відповідей на поставлені питання щодо порядку підготування, укладення та підписання Мінських домовленостей, очевидно, є єдиною причиною, чому ці документи не передавались і не могли бути передані на ратифікацію до Верховної Ради України. Для полегшення сприйняття цієї кричущої ситуації дозволю собі такий образний вислів – при укладенні Мінських домовленостей українська влада вийшла так далеко за межі законодавчого поля держави, що гіпотетично надісланий до Верховної Ради України пакет документів щодо ратифікації Мінських домовленостей матиме правову силу передовсім як доказ в кримінальному провадженні на цю тему.

Отже, що ми можемо очікувати від імплементації документу, при укладенні якого відповідальні посадові особи України діяли таким чином: 1. Ухилились або не змогли визначити у відповідності до законодавства України та здорового глузду характер ситуації, в яку потрапила Україна, як збройна агресія чужої держави; 2. Свідомо чи несвідомо ухилились від виконання положень законодавства України щодо відсічі збройній агресії з боку чужої держави; 3. Порушили порядок ініціювання, проведення переговорів, укладення, підписання та ратифікації міжнародного договору; 4. Не змогли правильно визначити суб'єкти та предмет переговорів, не сформулювали вичерпний порядок денний переговорів; 5. Вводили суспільну думку в Україні в оману щодо правового характеру та обов'язковості виконання нашою державою Мінських домовленостей; 6. Приховували мотиви і повну інформацію щодо своїх дій; 7. Допустили помилку при виборі місця проведення міжнародних мирних переговорів; 8. Не змогли відобразити в тексті домовленостей загальноновизнану послідовність врегулювання збройних конфліктів – від припинення вогню, до деескалації, через тимчасові структури та перехідний період до політичного врегулювання; 9. Допустили включення до тексту домовленостей положень, що суперечать, як українському законодавству, так і загальним нормам права.

Висновки, на мою думку, очевидні: — Мінські домовленості не здатні принести сталий мир в Україну — Мінські домовленості не вирішують проблему територіальної цілісності України — Мінські домовленості, в разі наполягання на їхньому виконанні в частині політичного врегулювання, матимуть непоправні внутрішні та зовнішні наслідки для України: 1. Розкол суспільства, поглиблення протиріч між суспільством та владою, політична дестабілізація; 2. Створення умов для поглиблення протиріч між центром та регіонами, поширення сепаратизму та екстремізму; 3. Зміна модальності міжнародних переговорів з питань врегулювання з припинення агресії Росії на розв'язання внутрішнього конфлікту в Україні без будь-яких змін природи самого конфлікту; 4. Втрата єдиного ефективного механізму впливу на Росію – міжнародних санкцій – до врегулювання усіх проблем пов'язаних з агресією Росії, як в Україні (Крим), так і в регіоні – Молдова (Придністров'я), Грузія (Абхазія та Осетія); 5. Відновлення Росією ресурсів для продовження агресивної зовнішньої політики, спрямованої на неутралізацію Європейського Союзу як політично-го та економічного конкурента, а також руйнування трансатлантичної єдності.

Скорочений варіант – за львівським культурологічним журналом „І“

Богдан Єременко – український дипломат, колишній Генеральний консул України у Стамбулі, засновник і співголова громадської організації „Майдан закордонних справ“, Київ.

Закликаємо Сеньйорів!

Приїжджайте з друзями!

Цікаві, навчальні лекції, смачний харч, приятний настрій та приємний відпочинок у мальовничому куточку!

Конференція Сеньйорів

Від неділі, 12 червня до п'ятниці, 17 червня, ц.р.

Реєстрація – неділя, 4 год. по пол.

Члени УНС – одна особа -	\$600	Дві особи - \$520 від особи
Не члени УНС – одна особа -	\$655	Дві особи - \$540 від особи
Члени УНС – за одну ніч-	\$175	Дві особи - \$145 від особи
Не члени УНС – за одну ніч -	\$180	Дві особи- \$155 від особи

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка зі сніданком до п'ятниці з полуденком. Включає бенкет, доповіді, розвагові програми, податки та чайові.

Бенкет – четвер, 16 червня, ц.р. – \$60 від особи

Не забудьте вишиванки на бенкет!

Soyuzivka Heritage Center
216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY, 12446
845-626-5641

За інформацією-
otrytjak@unamember.com
Оксана Тритяк 973-292-9800, ext. 3071

Бінго, Ліцитація!
"Здоровість" часника!
Способи відмолодження!
"Wine pairing" з вечерею!

По можливості, будь ласка, привезіть ваші "скарби" на ліцитацію.

Спонсор- Український Народний Союз

Гурт „Воплі Відоплясова“ святкує 30-ліття

Цієї весни одному з найвідоміших музичних гуртів України „Воплі Відоплясова“ виповнюється 30 років. До гурту входять Олег Скрипка – композитор та виконавець, Євгеній Рогачевський – гітарист, Олексій Мельченко – басист, Сергій Сахно – барабанщик. Про історію, творчість та святкування річниці „ВВ“ розповів Людмилі Рабій провідник гурту, О. Скрипка. Навесні відбувається концертна тура гурту „Воплі Відоплясова“ в Північній Америці. У Києві, в Палаці спорту, був ювілейний концерт гурту з оркестрою, складною сценографією.

Перший мій гурт був у школі в Мурманську. Перші авторські пісні були англійською мовою. Група називалася „Imposters“. Потім я переїхав до Києва, де шість років навчався у Політехнічному університеті. Зібрав музикантів, склали репертуар. Це був 1986 рік, місяць після трагічних подій у Чорнобилі. Початок травня, а на вулицю не можна було виходити. Ми сиділи і писали пісні. Записали перший магнетоальбом, підібрали назву і в 1987 році вперше виступили на кінофестивалі „Молодість“, в Будинку кіно, де в перерві між фільмами грали наш перший панк-концерт. Другий концерт був на великому фестивалі „Перший Київський рок-парад“ у листопаді 1987 року. Там зібрали гурти з усієї України, які грали рок. Ми зіграли і зайняли перше місце. Відразу знайшовся продюсер Володимир Іванов і почалося просування гурту. Поїхали з виступами по СРСР. Незабаром нас запросили за кордон. У 1988 році відбувся концерт у Польщі, в 1990 році ми гастролювали по Франції, а у 1991-1992 роках, фактично, переїхали до Франції. Я співав українською мовою. Але з часом в гурті змінили-

Гурт „Воплі Відоплясова“.

ся музиканти, прийшли французи. І гурт став франко-українським. Репертуар було збережено – українська мова, український фолк-панк. У Франції існувала потужна державна підтримка – програма „Червона хвиля“. Ми брали участь у найкращих фестивалях, виступали на великих сценах, з'являлися в пресі. Після розвалу СРСР стало складніше організовувати концерти у Франції. А в Україні, навпаки, музика стала звучати більше по радіо та на телебаченні. Ми записали альбом в Парижі, відзняли кліп на пісню „Весна“ і в 1997 році відбулося відродження групи і наше повернення. У Франції професійний рівень надзвичайно високий, і це вплинуло на наш творчий підхід до роботи та допомогло гуртові зробити серйозну кар'єру тут, в Україні. Особисто у мене всі пісні улюблені. А глядачі просять виконувати ті пісні, які найчастіше звучать по радіо та на телебаченні. Найкраще переважно знають пісні, на які є кліпи. Хоч я творча людина, але ставлення до пісні, яка стає відомою – це суто технічне питання. Над піснею триває робота. Це складна і дорога технологія, але це все працює. Іноді людям здається, що „Воплі Відоплясова“ такі собі прості хлопці. Насправді, музика у нас дуже складна, непроста. Такі пісні як „Весна“ мають прості приспиви і тому вони стали популярними, а, наприклад, пісня „Розмова з Махатмою“ досить складна за структурою.

1976
2016

СПОНСОРИ

Оксана Байко
Лідія Гайдучок
проф. Рената Голод і проф. Олег Третяк
Алла і проф. Ярослав Лешки
Олександра і д-р Ігор Савчуки
Люба Фірчук

Управа Українського Музею
має шану запросити Вас на

СВЯТКОВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ
40-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

в неділю, 17-го квітня, 2016 р.
1–5 год. по пол.

Tavern on the Green
67th Street & Central Park West
New York, NY 10023

175 дол. від особи
Коктейл – 1 год. • Полуденок – 2 год.

Музика
Одарка Полянська Стокерт, арфа

Ведуча програмою
Ксеня Ференцевич

Весь дохід призначений на Український Музей. Датки
можна відтягнути від податків за правилами закону.

Просимо ласкаво відповісти до 3-го квітня
212-228-0110

Богданна Стефанюк несла усім поміч та любов

Анізія Путько-Стех

Богданна Стефанюк 10 лютого на 86-му році життя відійшла у вічність. Вона була парафіянкою церкви св. о. Миколая в Торонто. Я мала щастя пізнати Б. Стефанюк на початку 1980-их років, після того як я покинула рідний Перемишль і з родиною опинилася в Торонто. Нас тоді з Польщі приїхала досить численна група українців. Богданна та Іван Стефанюки були одними з перших, які подали щедрі руки допомоги як матеріальної, як і духовної. Згодом я дізналася, що Б. Стефанюк в 1970 році прибула до Торонто з Перемищини.

Вона народилася 29 вересня 1930 року в українській родині Марії і Петра Вахнянин, в місті Любачів, на етнічних українських землях Закарпаття, які після Другої світової війни були приєднані до Польщі. В ранньому дитинстві втратила батька. Мати самотньо виховувала Богданну і її брата Володимира. Повоєнні роки для українців Закарпаття були надзвичайно важкими. Тодішня влада постановила депортувати українців з їхніх прадідівських земель, а на їх місце заселити поляків, щоб ці землі назавжди стали польськими. Б. Стефанюк розповідала

про трагічну долю своєї родини. Майже чудом її мамі з дітьми вдалося уникнути депортації й залишитися на рідній землі.

Богданна під кінець 1960-их років познайомилася з Іваном Стефанюком, колишнім військовим Дивізії „Галичина”, якого доля привела до Канади у 1951 році. З його стараннями Богданна у березні 1970 року переїхала на постійне проживання до Торонто, а в травні 1970 року одружилася і у шлюбі щасливо прожила 43 роки.

І. Стефанюк був активним діячем в Братстві Дивізійників та в церковних організаціях. І. та Б. Стефанюки щедро жертвували на громадські, церковні й благодійні цілі. Стефанюки допомагали церквам в Люрді (Франція), Зарваниці (Україна), Перемишлі і Любачеві (Польща). Коли зависла небезпека над церквою Пресвятої Богородиці у Торонто, яку в 1997 році хотіли закрити, мотивуючи малою кількістю парафіян, Стефанюки кожної неділі заохочували людей брати участь у Службі Божій в церкві Пресвятої Богородиці. Таким чином врятували церкву від її закриття і церква ця сьогодні є чинною.

Б. Стефанюк опікувалася і жертвувала великі суми на дітей

з особливими потребами в сиротинці „Джерело” у Львові. Після смерті 31 жовтня 2013 року чоловіка Б. Стефанюк продовжувала їхні спільні діла і сіяла добро навкруги себе. Я теж багато разів перевозила грошові подарки до Перемишля, Любачева для рідних і чужих людей у потребі. Коли Росія пішла війною проти України, Б. Стефанюк не стояла осторонь, почала допомагати пораненим українським воїнам, родинам і сиротам загиблих за волю України. Довгі роки вона приятелювала з моєю сестрою Мирославою Чорній, кілька разів відвідувала її у Перемишлі.

З Божої волі св. п. Б. Стефанюк у присутності родини завершила свою земну мандрівку. 15 лютого у похоронному заведенні „Cardinal” в Торонто, парох церкви св. о. Миколая о. д-р Роман Лобай і о. Олег Юрик при співучасті родини, численних її друзів і знайомих відслужили Панахиду. 16 лютого в цій же церкві оо. Р. Лобай, О. Юрик і Олег Качур відслужили заупокійну Службу Божу і похоронні відправи. Надзвичайно тепле і змістовне прощальне слово сказав о. д-р Р. Лобай. Відтак на цвинтарі „Park Lawn” в Торонто поховали її поруч з чоловіком.

Св. п. Богданна Стефанюк

Останні роки життя Б. Стефанюк провела у своїй хаті під дбайливою і сердечною опікою племінниці І. Стефанюка Віри Сатарової та її сім'ї. Вона також подбала про величавий похорон.

Пам'ять про Б. Стефанюк житиме в серцях її рідних та близьких і усіх тих, яким вона несла поміч, розраду і любов.

Ні, нема в Києві...

(Закінчення зі стор. 1)

повертати? Були ж різні варіанти. Люди пам'ятають, як у перші дні розпаношування сепаратистських банд в Донецьку і Луганську П. Порошенко запевняв, що в разі його обрання президентом антитерористична операція закінчиться за декілька годин. Зрозуміло, чому так не вийшло, і народ не ставить це йому в провину, бо на сході з'явилася російська зброя, бо попередній режим повною мірою розклав і знесилив українську армію бо ледь не всю економічну кров на той час вже висмоктала олігархія. Отож конче потрібен був час, щоб оговтатися, зібратися в кулак, а вже тоді – відповідати, виходячи при цьому з українських національних інтересів і тільки з них.

Натепер Україна оговталася – і що ж? Цитуємо С. Рахманіна: „Відповідь криється в наступному уривку з інтерв'ю турецькому телеканалу: „Київ дотримується взятих на себе зобов'язань...”. Тобто йдеться все-таки про вибори в ОРДЛО, які, згідно з раніше запропонованою Кремлем схемою, мають задовольнити всіх? Москву, що зніме з себе тягар фінансової відповідальності за нереалізовану „Новоросію” й отримає шанс позбутися санкцій. Захід, що отримає привід скасувати торгові обмеження стосовно Росії і можливість на певний час забути про головний біль під назвою „Україна”. Сепаратистів, яким подарують, як мінімум, перепочинок, бюджетне підживлення, а заодно — відступ від кримінальних переслідувань. Ну і Банкову, яка зможе говорити про повернення бунтівних територій під свою формальну контроль. Питання в тому, як подати. Висвітлювати важливіше, ніж повертати...”

С. Рахманін знає, що каже. Українська офіційна влада вже два роки висвітлює проблему Донбасу таким чином, щоб приховати страшну небезпеку для країни від „домовленостей” в Мінську, вигідних путінській Москві. Дурити українське суспільство можна, це для влади звично, але як вона подивиться йому у вічі, коли ситуацію вже неможливо буде виправити? Цей момент вже дуже близько.

Захід, зокрема Німеччина, зокрема майже відверто пропутінський Міністер закордонних справ Франк-Вальтер Штайнмаєр брутально тисне на П. Порошенка, наполягаючи на негайному проведенні виборів в цих „окремих районах” Донбасу. Мабуть, нарешті збагнувши, що це грубо антидемократично – вимагати від України змін до її Конституції в частині автономізації Донбасу, Європа знайшла прямішу дорогу до „демократичного” знищення незалежної української держави – вибори, тобто „волевиявлення” донецьких бандитів, кривавих ворогів України.

„Захід виставив Порошенкові, – пише далі С. Рахманін, – виборчий закон не пізніше березня, самі вибори – не пізніше червня...Петро Порошенко, наскільки можна судити, намагається уникнути майже неминучого. Але окрики західних партнерів дедалі жорсткіші...”

Бо такі вони партнери. Якщо все далі діятиметься з волі Німеччини і Франції, а Америка при цьому „вміє руки”, як це вже видно з останніх заяв Президента Барака Обами, Україна залишиться перед Москвою, як кролик перед удавом.

Й от аби зберегти гарну міну при поганій грі – а в цьому й полягає сенсаційність публікації С. Рахманіна, – Президент П. Порошенко хапается за рятівну соломину – за плян сумнозвісного

в Україні путінського кума Віктора Медведчука, згідно з яким Київ має призначити очільником Донецька олігарха Ріната Ахметова, а Луганська – колишнього регіонала, голову парламентської фракції „Опозиційний блок” Юрія Бойка. Це рятівна соломину для президента чи насправді камінь, прив'язаний до ніг України? Втім, і для нього самого – також. Тому, як стверджує С. Рахманін, П. Порошенко не хотів би ні надавати Донбасові якогось окремого „статусу”, ні воювати за нього. То чим ця нерішучість і невизначеність закінчиться?

С. Рахманін: „Після виборів в ОРДЛО ці території, як і до того, не будуть підконтрольні Києву де-факто, але стануть такими де-юре. І тамтешні жителі знову можуть отримати право брати участь у загальнонаціональних виборах. Принаймні Москва це питання порушувала. І голосуватимуть на парламентських виборах (чергових чи позачергових) там вочевидь не за „Блок Петра Порошенка”. І вочевидь не за Петра Порошенка — на президентських. А він всерйоз думає про другий термін. Уже. І абсолютно впевнений, що другу каденцію заслужив... У будь-якому разі, таке „розширення” електорального поля і на парламентських виборах, і на президентських дає додатковий шанс реваншистам. Як поводитиметься Москва у разі зриву виборів в ОРДЛО? За інформацією наших джерел, поінформованих про настрої російської сторони, Кремль будуватиме „український Карабах” і зміцнюватиме тамтешню державність. Права власності на всі активи, які становлять цінність і розміщені на неконтрольованих територіях, перейдуть до рук російського капіталу...”

Але от що тяжко зрозуміти – з якої причини С. Рахманін не надав значення одній

важливій і дуже характерній фразі П. Порошенка в тому ж інтерв'ю для турецького телеканалу? А він сказав буквально не так: „Я ненавиджу воювати з Росією, але як Головнокомандуючий зобов'язаний захищати Україну...”. Іншими словами, Україну він, її президент, керманіч її народу, захищає з примусу, а не з внутрішнього переконання, не з усвідомлення праведності цієї боротьби, не з погляду нашої національної пам'яті, для якої Росія впродовж усієї своєї історії була невідступним і смертельним ворогом України. А слова „я ненавиджу воювати з Росією” хіба не можна витлумачити, як зізнання в любові до Росії?

Все ж насамкінець С. Рахманін, міркуючи над тим, „чи можна навчитися не боятися – агресивних ворогів, обережних і водночас нав'язливих союзників”, доречно згадає приклад колишнього ізраїльського прем'єра Леві Ешколя, котрий у 1967 році перебував у ситуації, дуже подібній до порошенківської. Йому так само викручували руки „обережні” західні партнери, боячись загострювати стосунки з Москвою, так само радили „не провокувати” арабські армії, що вже стояли на ізраїльських кордонах, йти до розв'язання проблеми дипломатичним шляхом і т. д.

І невоєвничий, миролюбний Л. Ешколь – між іншим, уродженець Києва – слухав-слухав цю пустопорожню дипломатію, а тоді вирішив діяти – в інтересах своєї держави і свого народу. За шість днів Ізраїль ущент розбив півмільйонне угруповання.

„Це не заклик до війни, – закінчує статтю С. Рахманін. – Це нагадування про гідність відповідальних і відповідальність гідних. Сильні поважають сильних. Сильні шукають рішення. Слабкі шукають виправдання”. Що тут додати?

Помер колишній президент КУК Волтер-Олег Романів

ВІНІПЕГ. – Конгрес Українців Канади (КУК) висловлює глибокі співчуття з приводу смерті колишнього президента КУК Волтера-Олега Романіва, який був президентом дві каденції (1992-1998 роки).

В. О. Романів помер 7 березня. Він був видатним провідником українсько-канадської громади та прихильником української культури.

У 2004 році В. О. Романів був нагороджений найвищою нагородою КУК – Шевченківською

медалею – за визначне провідництво, що сприяло розвиткові громади. В минулому він був президентом Канадської етнокультурної ради.

В. О. Романів залишив сумуючу дружину Ірину, дочку Марту (Джоді Клапрат), внуків Себастьяна, Маделін і Натаніель. КУК висловлює щирі співчуття родині. Ми просимо Господа пам'ятати про сім'ю Покійного у цей важкий час і дарувати йому вічне життя у Небесному Царстві. Вічна пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 11 березня 2016 року, відійшла у Божу вічність на 94-му році життя наша найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

св. п.

Ольга Курилас

дочка св. п. Марії та Едварда Хруповичів, дружина св. п. Степана нар. 21 квітня 1921 року у Грималові в Україні.

Похоронні відправи відбулися в середу, 16 березня, в Українському Католицькому Крайовому Соборі Пресвятої Родини та на цвинтарі Cedar Hill поблизу Вашингтону.

У глибокому смутку залишилися:

син	Петро з дружиною Іреною
дочки	Оленка з чоловіком Юрієм Добчанським
	Ляриса з чоловіком Стівом Ланн
внуки	Лідія з чоловіком Річардом Балаж
	Маркіян Добчанський з дружиною Анною
	Павло Курилас
	Роман Добчанський
правнуки	Олександр і Константин Балаж
ближча і дальша родина в Америці, Канаді та в Україні.	

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу Покійної родина просить складати пожертви на:

- Ukrainian Catholic National Shrine of the Holy Family (Iconostas Fund)
- Ukrainian Catholic Education Foundation (Український Католицький Університет)

З глибоким смутком згадуємо у 10-ліття смерті нашу незабутню Маму, Бабуню і Тету

**св. п. Іванну Субтельну
з роду Пазуняк**

народжену 28 листопада 1910 року у Львові, померлу 24 березня 2006 року у Філядельфії, незвичайно дбайливу Маму-Бабуню, діяльну громадянку.

Заупокійна Служба Божа була відправлена 19 березня 2016 року в церкві Христа Царя у Філядельфії.

Орест і Марія Субтельні з сином Олексом, Оксана і Іринею Ісаєві з їхніми дітьми і внуками, її хрещеники Юрій Пазуняк з родиною та Богдан Пазуняк з родиною, а також родина у Львові і племінники: Христина Кордіак з родиною, Марія Макара з родиною, Оксана і Ігор Городиські з родиною, Аскольд і Раїса Бурбелі з родиною, Стефа Пазуняк з родиною, а також Марія Стадницька-Гельбіг з доньками і Олександр Субтельний, сваха - Володимира Лучків, зовиця - Наталія Пазуняк

З любов'ю і пошаною до покійної.

Вічна їй пам'ять!

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 3 березня 2016 р.
відійшов з цього світу
член НТШ-А

св. п.

Іван Лобай

народжений 4 жовтня 1911 р. у с. Гаї Ковтуни
Зборівського повіту на Тернопільщині

Викладав в університетах Венесуелі, Алжиру та США

Професор
College of Engineering at the University of New Haven (1963-1977)
і
Yale University

Дійсний член Академії Інженерних Наук України (1996)

Рідним складаємо співчуття
Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 1 березня 2016 р.
відійшов з цього світу

член НТШ-А

св. п.

Богдан Неганів

архітектор

народжений 21 жовтня 1927 року.

Рідним складаємо співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на автовокзал.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

30-тилітній Мортгедж

3.90% APR*

Відсотки

ЗМІНЮЮТЬСЯ

Завітайте на нашу веб-сторінку,
або проскануйте "QR code", щоб
дізнатись сьогоднішні мортгедж
пропозиції.

**Згадайте цю рекламу,
отримаєте \$50 знижку за кошт оцінки!****

Поговоріть з нашими спеціалістами
по мортгеджах, тел 773-328-7500 x283

302 E. Army Trail Rd., Bloomington IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave., Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave., Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 973-887-2776

Пропозиція стосується тільки однородних домів або багатоквартирних будинків не більш ніж 4-ох помешкань, коли в одному проживає власник. *На день 10 березня 2016 р. процентна ставка на 30-річний "FNMA qualified" особистий мортгедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.90% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); місячні платежі на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах виносять \$470.24. Оплата за аплікацію \$200, 0 поінтс. Місячна оплата не включає кошти оплат за податки й страхування дому; коли включити суму податків і страхування, місячна оплата буде вища. **\$50.00 знижка за кошт оцінки (appraisal) буде зарахована як кредит при отриманні мортгеджу (closing). Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, що живуть у визначених географічних місцевостях. Умови щодо процентної ставки і вимог можуть змінюватися без попередження. Вимагається оцінка фінансової спроможності.

